รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2
Development projects: painting, according to the theory. Triathlon - the Phangan Baan Wang Temple No. 2.

โดย

อาจารย์ภาวิณี โสระเวช

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2
Development projects: painting, according to the theory. Triathlon - the Phangan Baan Wang Temple No. 2.

โดย

อาจารย์ภาวิณี โสระเวช

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : การพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะ สู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2

ชื่อผู้วิจัย : ภาวิณี โสระเวช

ปีที่ทำการวิจัย : 2559

.....

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยการแสดงกระบวนการจัดการเรียนระบบการจัดการคุณภาพวิชาศิลปะ มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะ สู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2และ 2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตรองศะ การโดยออกแบบการพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพระบบTQMโดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) อันประกอบไปด้วย 1. P คือ ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนหลักสูตรรายวิชาศิลปะในวัง 2.D คือ ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของหลักสูตรวิชาศิลปะ 3. C คือ ติดตามตรวจสอบประเมินผลของแผนจัดการเรียนรู้ รายงานผลการประเมิน 4. A คือ สร้างมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน แสดงกระบวนการตามขั้นตอนได้ ดังนี้ 1. การออกแบบผังกระบวนการบริหารการเรียนการสอนศิลปะ แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) 2.การวางแผนการพัฒนาคุณภาพ 3. ขอบข่ายการพัฒนาคุณภาพวิชา ศิลปะ 4. กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ 5. การพัฒนานวัตกรรมคุณภาพวิชาศิลปะ 6. คู่มือคุณภาพวิชาศิลปะ ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตรองศะ ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ จาก การแสดงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถาม ประเภทกำหนดคำตอบให้ และประเภทประมาณค่า (Likert Scale) เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ในองค์ประกอบที่สำคัญในการวาดภาพระบายสีน้ำ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านต่างๆ การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทฤษฎีศิลปะ การวาดภาพระบายสีน้ำ และข้อมูลที่ได้จาก การเรียนการสอนการวาดภาพระบายสีน้ำ ตามแนวติดทฤษฎีไตร-องศะ ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน และได้ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับนักเรียน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย 1.คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเพศ หญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 และเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00รองลงมาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60

และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน ของนักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.35 นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.11 และมีค่า SD รวมคือ .46 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบ การวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน ของนักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก คือ 3.65 นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก คือ 3.50 และมีค่า SD รวมคือ .53 ซึ่งอยู่ในระดับมาก ดังจะเห็นได้ว่าการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้ โดยการแสดงกระบวนการจัดการเรียนด้วยการนำระบบการจัดการคุณภาพวิชาศิลปะ ด้วยการใช้แบบฝึก 3 แบบฝึก ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงขึ้น

คำสำคัญ : คุณภาพการจัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้

ABSTRACT

Research Title ; Development projects: painting, according to the theory. Triathlon - the Phangan Baan Wang Temple No. 2.

Author ; PAWINEE SORAWECH

Year ; 2016

This research is a qualitative and quantitative research. By showing the students with a quality management system of Art. The objective is to development projects: painting, according to the theory.Triathlon - the Phangan Baan Wang Temple No. 2. And the achievement of students through the use of exercises based on the theory Triathlon - the Phangan. TQM is designed to improve the quality of learning by using the PDCA or Deming Cycle. Quality teaching in the curriculum of art courses in the palace. 3. C is monitoring. Evaluation of the Learning Management Plan Report a result. 4. A is to establish standards for teaching and learning. The process is as follows: 1. The design process flow management, 2. Planning. Quality Development 3. Scope of Quality Development, Innovation, Quality Development, Art, 4. Quality Development Strategy, Art 5. Innovation Development, Quality of Art, 6. Quality Art Guide. Learning Achievement from Key Elements in Painting. The content of this form is divided into 2 parts. Part 1 General characteristics of the respondents Part 2 Learning outcomes on drawing, coloring in section 3 Suggestions and suggestions. Research Implementation Researchers have collected information from journals and publications. About teaching and learning theories of watercolor painting. And information from teaching, painting, water color. the Demonstration School Suan Sunandha Rajabhat University There are 30 students in the grade 4-6 and 30 students with a grade of 100.Data analysis SPSS / PC + (Statistical Package for Social Sciences / Personal Computer Plus) was used to analyze data for percentage, mean and standard deviation. 1. Research the characteristics of the respondents indicated that the majority of the respondents were female, 19 were male and 63.30 per cent, 11 per cent respondents mostly 36.70. 12 students, representing a percentage. 40.00%, followed by 11 students (36.60%) and 7 (7.40%) respectively. Learning Achievement in Practice 1, Perception of Water Color Painting, 1st semester of the student's class, visual elements, color lines, shapes, surfaces and natural space, environment and visual art. water The students' achievement was at a moderate level of 3.35. Students created two-dimensional and three-dimensional visual arts. The average achievement was 3.11 and the mean SD was .46, which was at a moderate level. The results of this study are shown in Figure 3. The students' water The achievement was at a high level of 3.65. The students described the image characteristics, focusing on the depth, weight, and shade in the painting. The results of this study are as follows. Learning management processes by implementing a process to deal with the quality

management system of Art. Using Exercises 3 Exercises pretest and posttest learning achievement made higher.

Keywords: Quality of teaching and learning, Learning process

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2 ได้รับทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีงบประมาณ 2559 ซึ่งการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือของผู้บริหารโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คณะอาจารย์โรงเรียนสาธิตฯ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา และผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยและพัฒนา ที่ให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานและแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการวิจัยให้ผู้วิจัยรับทราบ

คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยนี้ ขอมอบแด่ บิดา มารดา และครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้ความรู้ผู้วิจัยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ภาวิณี โสระเวช

ธันวาคม 2559

สารบัญ

เรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อภาษาไทย 3

ABSTRACT 5

กิตติกรรมประกาศ 7

สารบัญ 8

สารบัญตาราง 10

บทที่ 1 บทนำ 11

ความเป็นมาและความสำคัญ 11
วัตถุประสงค์ของการวิจัย 12
ขอบเขตของการวิจัย 13
นิยามศัพท์เฉพาะ 14
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 14

บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 15

.แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศะ 15
หลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ 16
ทฤษฎีศิลปะ/เทคนิคและขั้นตอนการวาดภาพสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ **24**
แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา 32
แนวคิดการพัฒนาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอน **36**

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 39

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 40
วิธีสร้างเครื่องมือ 40
การเก็บรวบรวมข้อมูล 42
การวิเคราะห์ข้อมูล 30

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
กระบวนการเชิงคุณภาพ	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	72
ผลการวิจัย	73
สรุปผลการวิจัย	74
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	74
บรรณานุกรรม	75
ภาคผนวก	76
ประวัติผู้ทำรายงานการวิจัย	77

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
4.1	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	67
4.2	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	68
	แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น	68
4.4	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน	69
4.5	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ	70
4.6	แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน	71

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

ตามหลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์) คือ การพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของงานศิลปะ พัฒนาผู้เรียนทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปพัฒนาสิ่งแวดล้อม เสนอผลงานโดยสามารถใช้อุปกรณ์ใช้เทคนิค สร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ในการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและนำกระบวนการของหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ตลอดจนเกณฑ์การวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ กระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติ และผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร นำไปปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน การจัดกระบวนการเรียนการสอนเนื่องจากจากกระบวนการสอนศิลปะในวัง เป็นรายวิชาเพิ่มเติม (หลักสูตรชาววัง) รายวิชาศิลปะในวัง ได้ แสดงถึงการภาพเขียนสีน้ำดอกไม้ พรรณไม้ชนิดต่างๆในสมัยพระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏ ที่ทรงปลูก และพอพระทัยทอดพระเนตร ทรงให้ข้าหลวงและมหาดเล็ก วาดภาพดอกไม้ให้เหมือนจริงมากที่สุด ณ ปัจจุบัน ภาพเขียน สีน้ำยังจัดแสดงในพระตำหนักสายสุทธานพดล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สืบเนื่องความเป็นมาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นประโยชน์ที่ได้จากการการเรียนการสอนที่แสดงถึงเนื้อหา ภาพวาดระบายสีน้ำเทคนิคเปียกปนเปียก ดอกไม้ชนิดต่างๆ ได้แก่ ดอกลีลาวดี ดอกแก้วเจ้าจอม ดอกแก้ว ดอกพุทธรักษา ดอกมะลิซ้อน ให้เกิดความสวยงาม ซึ้งผู้วิจัยทำได้ศึกษา ค้นค้า วิธีการระบายสีเทคนิคเปียกปนเปียก แสดงขั้นตอนการวาดภาพระบายสีน้ำ ตามลำดับขั้นตอนอย่างละเอียดนักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้าได้อย่างถูกต้อง อุปกรณ์การวาดภาพระบายสีน้ำชนิดต่างๆ จากเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ และสอบถามความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ รวบรวมองค์ความรู้นำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) ภาพเขียนสีน้ำเหล่านี้ใช้เทคนิคสีน้ำถ่ายทอดความงามในลักษณะเหมือนจริง (Realistic) ถ้าใครได้ดูต่างก็ชื่นชมในฝีมือ เพราะผลงานเหล่านี้เกิดจากความอุตสาหะวิริยะของผู้ที่มิได้เรียนศิลปะมาโดยตรง จากความเป็นมาและความสำคัญในประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสวนสุนันทาจึงเป็นที่มาในการคิดริเริ่มสร้างกระบวนการเรียนการสอนโดยยึดอัตลักษณ์การของความเป็นประชากรของสวนสุนันทา จึงเป็นที่มาของการทำวิจัยในครั้งนี้ ประกอบกับการประกันคุณภาพการศึกษาในปัจจุบันมีความจำเป็นที่ต้องตื่นตัวในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาใน

การสื่อสารที่ไร้พรมแดน การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นปัจจัยกระตุ้นให้ ตระหนักถึงเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งปรากฏออกมาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555 ได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษา ที่ต้องมุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา โดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ ปัจจุบันการประกันคุณภาพการศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาจะต้องเริ่มจากดำเนินการพัฒนาคุณภาพของตนเอง โดยในการพัฒนาคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา กระบวนการประกันคุณภาพ การศึกษาประกอบ ด้วย 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนแรกคือ การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) ส่วนที่สอง คือ การตรวจสอบ คุณภาพ (Quality Auditing) มี 2 รูปแบบ คือ การตรวจสอบคุณภาพภายใน (Internal Audit) และ การตรวจสอบคุณภาพภายนอก (External Audit) ส่วนที่สาม ซึ่งเป็นส่วนสุดท้าย คือ การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีไตรองศะ ที่ให้ความสำคัญกับความเป็นสามสิ่ง กระบวนการประเมินผลการดำเนินการของโรงเรียนสาธิตฯ เป็นภาพรวมว่าเมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพหรือระบบการควบคุมคุณภาพแล้วทำให้ผลผลิตและการบริการของโรงเรียนสาธิต ฯ มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพเป็นไปตาม ระบบการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาอย่างต่อเนื่องในการศึกษาผู้วิจัยได้นำการจัดทำรูปแบบกระบวนการ เพื่อการพัฒนามาตรฐานการศึกษา มาดำเนินการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาในอนาคต กระบวนการประเมินผลการจัดการเรียนการสอน เป็นภาพรวมว่าเมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพหรือระบบการควบคุมคุณภาพแล้วทำให้ผลผลิตและการบริการของโรงเรียนสาธิต ฯ มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพเป็นไปตาม ระบบการพัฒนาคุณภาพ การดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน การนำหลักการ Deming มาใช้กับการพัฒนาการเรียนการสอน คุณภาพเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงาน ดังนั้นในการสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับองค์การ Deming ได้นำเสนอ วงจร PDCA (Plan, Do, Check, Act) เพื่อเป็นหลักในการเริ่มต้นการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ส่วนประกอบทั้ง 4 ด้าน สามารถอธิบายได้ดังนี้ 1. การวางแผน (Plan) ขั้นตอนการวางแผน 2. การปฏิบัติ (Do) นำทางเลือกที่ตัดสินใจไปสู่การปฏิบัติ 3. การตรวจสอบ (Check) มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงาน 4. การปรับปรุงแก้ไข (Act) ในการปฏิบัติงานมีการกำหนดมาตรฐาน โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) มาสร้างกระบวนการคุณภาพของวิชาศิลปะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง **ครั้งที่ 2** โดยออกแบบการพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพระบบTQMโดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตรองศะ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ผู้วิจัยจึงกำหนดแนวทางในการตั้งสมมุติฐานไว้ดังนี้ การใช้การพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวทางพัฒนาคุณภาพระบบ TQM โดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) สามารถพัฒนากระบวนการสอนได้และเพิ่มผลัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

1.ขอบเขตด้านประชากร

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไตร-องศะสู่บ้านวัดวังครั้งที่ 2 ประชากรที่กำหนดเป้นกลุ่มเป้าหมายการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ประถม)ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

2.ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการแสดงกระบวนการจัดการเรียนด้วยการนำระบบการจัดการคุณภาพ โดยการกำหนดรายละเอียดของกระบวนการ จัดทำคู่มือคุณภาพ ตามแนวทางพัฒนาคุณภาพระบบ TQM โดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) อันประกอบไปด้วย 1. P คือ ศึกษาวิเคราะห์ วางแผนหลักสูตรรายวิชาศิลปะในวัง 2.D คือ ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของหลักสูตรรายวิชาศิลปะในวัง 3. C คือ ติดตามตรวจสอบ ประเมินผลของแผนจัดการเรียนรู้ รายงานผลการประเมิน 4. A คือ สร้างมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

ตัวแปร

1. ตัวแปรต้น คือ กระบวนการพัฒนาการเรียนการสอนตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2. ตัวแปรตาม คือ คู่มือการเรียนการสอน(เอกสารการสอน)ตามระบบ TQM โดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินการ พฤษภาคม 2558 – มีนาคม 2559

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ประถม) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ทุกคน เกิดทักษะการพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวทางพัฒนาคุณภาพระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2. ผู้วิจัยได้พัฒนาคุณภาพมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

นิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา(ประถม)

คุณภาพ หมายถึง การดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือข้อกำหนดที่ต้องการ โดยสร้างความพอใจให้กับลูกค้า และมีต้นทุนการดำเนินงานที่ต่ำที่สุด

กระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันเนื่องมาจากประสบการณ์เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความรู้ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ ตามจุดมุ่งหมายจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เกิดจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน

คุณภาพการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของหลักสูตร โดยการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพมีการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนถูกต้องตามระเบียบหลักการวัดและประเมินผล เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดโดยใช้กระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

ทัศนศิลป์ (visual art) หมายถึง ศิลปะที่รับรู้ได้ด้วยการเห็น ได้แก่ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ และงานสร้างสรรค์อื่น ๆที่รับรู้ด้วยการเห็น

นวัตกรรม หมายถึง การปฏิบัติ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยมีใช้มาก่อน หรือเป็นการพัฒนาดัดแปลงมาจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้ทันสมัยและใช้ได้ผลดียิ่งขึ้น เมื่อนำ นวัตกรรมมาใช้จะช่วยให้การทำงานนั้นได้ผลดีมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงกว่าเดิม

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1.แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศะ

2. หลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์)

3.ทฤษฎีศิลปะ/เทคนิคและขั้นตอนการวาดภาพสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ

4.แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา

5. แนวคิดการพัฒนาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอน

1.แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศะ

แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศะ (Theory of THAI ARTS TRIOUANGSA) ของดร.ยศนันท์ แย้มเมือง ได้กล่าวว่า เป็นหลักการทางศิลปะไทย ที่ไม่ใช่ศิลปะไทยแนวประเพณีนิยมเชิงอนุรักษ์และไม่ใช่ศิลปะไทยเชิงประยุกต์ให้เกิดรูปแบบใหม่ๆโดยวิวัฒนาการมาจากโครงสร้างศิลปะไทยเดิม ซึ่งมีศิลปินรุ่นใหม่ หลายท่าน เป็นศิลปะไทยแนวพัฒนาไปสู่สากลนิยม ศิลปะไทยไตร-องศะ นับว่าเป็นแนวทางร่วมของการสร้างสรรค์งานศิลปะไทยแบบเดิมและแบบใหม่เข้าด้วยกันเป็นศิลปะไทยแบบที่สาม กล่าวคือ มุ่งเน้นถึงการคิดเป็นหลักการสำคัญ ให้คุณค่าทางความคิดจากอดีตสู่ปัจจุบัน และจากปัจจุบันสู่อนาคต ในแบบศิลปะสากลแบบก้าวหน้า คือ ยุคหลังสมัยใหม่ และกำลังก้าวไปสู่ยุคศิลปะยุคหลังของหลังสมัยใหม่ผลงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการขีด เขียน การวาด และระบายสี เพื่อให้เกิดภาพ เป็นงานศิลปะที่มี 2 มิติ เป็นรูปแบบไม่มีความลึกหรือนูนหนาแต่สามารถเขียนลวงตาให้เห็นว่ามีความลึกหรือนูนได้ ความงามของจิตรกรรมเกิดจากการใช้สีในลักษณะต่าง ๆกัน องค์ประกอบสำคัญของงานจิตรกรรมคือ1. ผู้สร้างงานหรือ ผู้วาด เรียกว่า จิตรกรรม 2. วัสดุที่ใช้รองรับการวาดเช่น กระดาษ ผ้า ผนัง ฯลฯ 3. สี เป็นสิ่งที่แสดงออกถึงเนื้อหาเรื่องราวเกี่ยวกับผลงานการวาดภาพเป็นพื้นฐานของงานศิลปะทุกชนิด ผู้สร้างสรรค์งานจิตรกรรมเรียนว่า จิตรกร (Painter) งานจิตรกรรม แบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ 1. การวาดเส้น (Drawing)2. การระบายสี (Painting) ซึ่งถือว่า ทฤษฎีแนวคิดเก่าๆ ในอดีต ไม่สามารถครอบคลุมหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพทางความคิดของศิลปินรุ่นใหม่ๆได้

แนวคิดทฤษฎีศิลปะไทยไตร-องศะ ของดร. ยศนันท์ แย้มเมือง ได้ให้ความสำคัญสามารถสรุปได้ว่า

1. ให้ความสำคัญของความเป็นชาติพันธุ์ ด้วยลักษณะสาม ทั้งรูปธรรม นามธรรม และถึงรูปธรรม นามธรรม เช่น ไตรรงค์ สามสี หลักธรรมคือ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป รูปลักษณะศิลปะไทย คือ หน้าบัน กนก กระจัง ส่วนประกอบของลายไทยต่างๆ กิจกรรมที่เกิดจากร่างกาย เช่น รูปทรงมือในการไหว้ ท่ารำจับมือเป็นรูปสามเหลี่ยม.

2. มีลักษณะสากลนิยมเป็นแนวทางเดียวกันกับ สังคมโลก อันร่วมสมัย เช่น สุนทรียศาสตร์ เน้นความงามในศิลปะสามแบบคือ ศิลปะการเห็น (ทัศนศิลป์)ศิลปะของการเคลื่อนไหว(นาฏศิลป์) ศิลปะของการได้ยิน (คีตศิลป์) หรือลักษณะ สามฝ่าย เช่น ปิรามิด หอไอเฟล

3. ลักษณะสามในภาษาของสังคมไทย เช่น การใช้คำสามพยางค์ ซึ่งภาษาเป็นศิลปะ หนึ่งซึ่งแสดงออกถึงคุณค่าของความงาม เช่น คำว่า สยาม หมายถึง ดินแดนแห่งสวรรค์ชั้นที่สาม

ดังนั้นสรุปได้ว่าการนำจิตรกรรมไทยไตร-องศะ ตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ (Theory of THAI ARTS TRIOUANGSA) ของดร. ยศนันท์ แย้มเมือง ซึ่งผู้วิจัยเองได้ศึกษา ตามแนวทางและกระบวนการที่ผู้วิจัยได้คิดค้นทฤษฎีเชิงวัฒนธรรมทางประวัติศาสตร์ นำรูปทรงสามเหลี่ยม มาใช้ในการสร้างผลงานศิลปะ เช่น การจัดองค์ประกอบศิลปะ การออกแบบ ด้วย เส้น สี แสง และเงาเป็นผลงานศิลปะขึ้นแบบฉับพลันด้วยเพลงพู่กันตาม แนวการแสดงออกแบบบลูสตรีค (BLUESTREAK) คือ รวดเร็วเหมือนสายฟ้าฟาด เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง มาพัฒนารูปแบบงานศิลปะตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ (Theory of THAI ARTS TRIOUANGSA) ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน การศึกษามีส่วนส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพสูงสุด การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ที่สำคัญคือการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาเพื่อการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน การสร้างสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ และศักยภาพตรงตามความต้องการของสังคมเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน การศึกษาการจัดการศึกษามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของงานศิลปะ

2.หลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์)เป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ โดยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่าง ๆประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ มีความรู้ความเข้าใจองค์ประกอบศิลป์ ทัศนธาตุ สร้างและนำเสนอผลงานทางทัศนศิลป์จากจินตนาการ โดยสามารถใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมทั้งสามารถใช้เทคนิค วิธีการของศิลปินในการสร้างงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานศิลปะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล ชื่นชม ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6)

รู้และเข้าใจการใช้ทัศนธาตุ รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว สี แสงเงา มีทักษะพื้นฐานในการใช้ วัสดุอุปกรณ์ถ่ายทอดความคิด อารมณ์ ความรู้สึก สามารถใช้หลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล น้ำหนัก แสงเงา ตลอดจนการใช้สีคู่ตรงข้ามที่เหมาะสมในการสร้างงานทัศนศิลป์ ๒ มิติ ๓ มิติ เช่น งานสื่อผสม งานวาดภาพระบายสี งานปั้น งานพิมพ์ภาพ รวมทั้งสามารถ สร้างแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบเพื่อถ่ายทอดความคิดจินตนาการเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และสามารถเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่แตกต่างกัน เข้าใจปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์ หลักการลดและเพิ่มในงานปั้น การสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตน รู้วิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น ตลอดจนรู้และเข้าใจคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม รู้และเข้าใจบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม อิทธิพลของความเชื่อความศรัทธา ในศาสนา และวัฒนธรรมที่มีผลต่อการสร้างงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น จากการศึกษาหลักสูตรผู้วิจัยได้เลือกเฉพาะ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. เปรียบเทียบรูปลักษณะของรูปร่างรูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	☐รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์	☐อิทธิพลของสี วรรณะอุ่น และวรรณะเย็น
	3. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่างรูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	☐เส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	4. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	☐การใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานพิมพ์ภาพ
	5. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี	☐การใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี
	6. บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้น	☐การจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงา

	เรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพ	ในการวาดภาพ
	7. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	☐การใช้สีวรรณะอุ่นและใช้สีวรรณะเย็นวาดภาพถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ
	8. เปรียบเทียบความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น	☐ความเหมือนและความแตกต่างในงานทัศนศิลป์ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงานทัศนศิลป์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน **(ต่อ)**

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	9. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	☐การเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก
ป.5	1. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	☐จังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน	☐ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์
	3. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	☐แสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี
	4. สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมันหรือดินเหนียว โดยเน้นการถ่ายทอดจินตนาการ	☐การสร้างงานปั้นเพื่อถ่ายทอดจินตนาการด้วยการใช้ดินน้ำมันหรือดินเหนียว
	5. สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้นการจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	☐การจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ
	6. ระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	☐การจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์
	7. บรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคน	☐ประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน **(ต่อ)**

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	1. ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์	☐วงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม
	2. อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	☐หลักการจัดขนาด สัดส่วนความสมดุลในงานทัศนศิลป์
ป.๖	3. สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ 2 มิติ เป็น3 มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงาและน้ำหนัก	☐งานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ
	4. สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่มและลด	☐รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	5. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง	☐รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	6. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาดสัดส่วนและความสมดุล	☐การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล
	7. สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ	☐การสร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.4	1. ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	งานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น
	2. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	งานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
ป.5	1. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ	ลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	งานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น
ป.6	1. บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม	บทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิตและสังคม
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของความเชื่อความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	อิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

ตัวชี้วัดและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	คุณลักษณะที่พึงประสงค์
ป.4	1. เปรียบเทียบรูปลักษณะของรูปร่างรูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	นักเรียนเปรียบเทียบรูปลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์	นักเรียนอภิปราย อิทธิพลของสี วรรณะอุ่นและวรรณะเย็น
	3. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น	นักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

	สี รูปร่างรูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	และงานทัศนศิลป์
	4. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานพิมพ์ภาพ
	5. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี
	6. บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพ	นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นการจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงาในการวาดภาพ
	๗. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ	นักเรียนวาดภาพระบายสี การใช้สีวรรณะอุ่นและใช้สีวรรณะเย็นวาดภาพถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการ

สาระที่ ๑ ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน**(ต่อ)**

ชั้น	ตัวชี้วัด	คุณลักษณะที่พึงประสงค์
ป.๔	๘. เปรียบเทียบความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเองและบุคคลอื่น	นักเรียนเปรียบเทียบความคิดความรู้สึกความเหมือนและความแตกต่างในงานทัศนศิลป์ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงานทัศนศิลป์
	๙. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	นักเรียนการเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก
ป.๕	๑. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	๒. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุอุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน	นักเรียนเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์
	๓. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	นักเรียนวาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี
	๔. สร้างสรรค์งานปั้นจาก ดินน้ำมันหรือ ดินเหนียว โดยเน้นการถ่ายทอดจินตนาการ	นักเรียนการสร้างงานปั้นเพื่อถ่ายทอดจินตนาการด้วยการใช้ดินน้ำมันหรือดินเหนียว
	๕. สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้นการจัดวางตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในภาพ	นักเรียนสร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ โดยเน้นการจัดภาพในงานพิมพ์ภาพ
	๖. ระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์	นักเรียนระบุปัญหาใน การจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมาย ในงานทัศนศิลป์

	ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	
	๗. บรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม	นักเรียนบรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน**(ต่อ)**

ชั้น	ตัวชี้วัด	ที่พึงประสงค์
ป.6	1. ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์	นักเรียนระบุวงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม
	2. อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	นักเรียนอธิบายหลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุลในงานทัศนศิลป์
	3. สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ ๒ มิติ เป็น๓ มิติ โดยใช้หลักการของแสงเงาและน้ำหนัก	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ ๒ มิติ และ ๓ มิติ
	4. สร้างสรรค์งานปั้นโดยใช้หลักการเพิ่มและลด	นักเรียนสร้างสรรค์รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	5. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง	นักเรียนสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	6. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาดสัดส่วนและความสมดุล	นักเรียนสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและความสมดุล
	7. สร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ เพื่อถ่ายทอดความคิดหรือเรื่องราวเกี่ยวกับเหตุการณ์	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์เป็นแผนภาพ แผนผัง และภาพประกอบ

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	ที่พึงประสงค์
ป.4	1. ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	นักเรียนระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น
	2. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
ป.5	1. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ	นักเรียนระบุและบรรยายลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น
ป.6	1. บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม	นักเรียนบรรยายบทบาทของบทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิตและสังคม
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของความเชื่อความศรัทธาในศาสนาที่มีผลต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของศาสนาที่มีต่องานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น

2.มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ 16 กุมภาพันธ์ 2554) มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

1) มาตรฐานด้านคุณภาพผู้เรียน มี 6 มาตรฐาน 26 ตัวบ่งชี้
2) มาตรฐานด้านการจัดการศึกษา มี 6 มาตรฐาน 33 ตัวบ่งชี้
3) มาตรฐานด้าน การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มี 1 มาตรฐาน 2 ตัวบ่งชี้
4) มาตรฐานด้านอัตลักษณ์ของสถานศึกษา มี 1 มาตรฐาน 2 ตัวบ่งชี้
5) มาตรฐานด้านมาตรการส่งเสริม มี 1 มาตรฐาน 2 ตัวบ่งชี้

รวม 15 มาตรฐาน 65 ตัวบ่งชี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาในส่วนที่มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานและ ตัวบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

3.ทฤษฎีศิลปะ/เทคนิคและขั้นตอนการวาดภาพสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ

ศิลปะ หมายถึง การแสดงความคิดเห็น ต่อผลงานศิลปะอย่างมีหลักการ เพื่อค้นหาคุณค่า ความงามในผลงานศิลปะนั้น ๆ ทฤษฎีศิลปะเพื่อนำไปใช้ในการสร้างงานศิลปะ และ ความรู้ไปใช้ประกอบการทำศิลปะวิจารณ์ เพราะการเข้าถึงความงามทางศิลปะต้องเข้าใจในหลักการและทฤษฎี

ทฎษฎีศิลปะประกอบด้วย ค่าความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่าง 2 ส่วน คือ

ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะ (Elements of Art)
และหลักการศิลปะ (Principle of Art)

ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะ (Elements of Art)

ทัศนศิลป์ คือศิลปะที่สัมผัสได้ด้วยการมองเห็น เป็นสำคัญ คืองานประเภท จิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม เป็นต้น ส่วนประกอบทัศนศิลป์ เรียกว่า ทัศนธาตุ ส่วนประกอบมูลฐานของศิลปะหมายถึง ส่วนประกอบพื้นฐานในการสร้างงานทัศนศิลป์ อันได้แก่ จุด เส้น รูปร่างรูปทรง ลักษณะผิว น้ำหนักอ่อนแก่ สี ดังต่อไปนี้

1. จุด (Point,Dot)

จุด เป็นส่วนประกอบขั้นมูลฐานหรือทัศนธาตุ ที่มองเห็นได้ (Visual Element) จัดว่าเป็นส่วนประกอบที่เล็กที่สุด แต่เป็นส่วนประกอบที่เป็นพื้นฐานเบื้องต้นและสำคัญยิ่ง ในงานออกแบบ ทุกชนิด จุดเมื่อเรียง ต่อกันในตำแหน่งที่เหมาะสมและซ้ำๆ กัน ทำให้เป็นเส้น รูปร่าง รูปทรง ลักษณะผิว ฯลฯ จุดในทางศิลปะนั้นสามารถนำมาสร้างสรรค์ ประกอบรวมกับ องค์ประกอบ อื่น ๆ คือเป็นสิ่งที่ ไม่มีความกว้าง ความยาว ความ หนา

2. เส้น (Line)

เส้นเกิดจากการเคลื่อนที่ของจุด (Moving dot) จำนวนมาก ไปในทิศทาง ที่กำหนด หรือเส้นคือทางเดินของจุดไปในทิศทางเดียวกันที่กำหนด เส้น เป็นแนวเชื่อมโยงระหว่าง จุดสองจุดขึ้นไป เส้นมีมิติเดียว คือ ความ

ยาว ไม่มีความกว้างมีแต่ มีความหนา ที่เรียกว่า เส้นหนา เส้นบาง เส้นใหญ่ เส้นเล็ก ความหนาของเส้น เส้นมีทิศทางต่างกัน เช่น แนวราบ แนวดิ่ง แนวเฉียง และมีลักษณะ ต่าง ๆ เช่น ตรง คด เป็นคลื่น ก้นหอย ชัด พร่า ประ ฯลฯ ทิศทางและลักษณะของเส้น ให้ความรู้สึกต่อผู้สัมผัส แตกต่างกัน ออกไป ดังต่อไปนี้

เส้นตรง (Staight Line) หมายถึงเส้นตรงในทิศทางใด ทิศทาง หนึ่ง ให้ความรู้สึก แข็ง แรง แน่นอน หยุดนิ่ง ถูกต้อง ตรง เข้มแข็ง ไม่ประนีประนอม รุนแรง เด็ดเดี่ยว ให้ความรู้สึกหยาบ และการเอาชนะ เส้นตรงใช้มากในทัศนศิลป์ ประเภทสถาปัตยกรรม

เส้นโค้ง (Curved Line) เส้นโค้ง ให้ความรู้สึกมีการเคลื่อนไหว เส้นโค้ง มีหลายลักษณะ คือ เส้นโค้งน้อย ๆ หรือเป็นคลื่นน้อย ๆ ให้ความรู้สึกสบาย เปลี่ยนแปลงได้ เลื่อนไหลต่อเนื่อง คลายความกระด้าง มีความกลมกลืน ในการเปลี่ยน ทิศทาง มีความเคลื่อนไหวช้า ๆ สุภาพ เย้ายวน มีความเป็น ผู้หญิง นุ่มนวล และอิ่มเอิบ ถ้าใช้ เส้นแบบนี้มากเกินไป จะให้ความรู้สึกกังวล เรื่อย ๆ เฉื่อยชา ขาดจุดหมาย

เส้นฟันปลาหรือเส้นซิกแซ็ก (Zigzag Line) เป็นเส้นคดที่หักเห โดยกระทันหัน มีการเปลี่ยนทิศทางรวดเร็วมาก ทำให้ประสาทกระตุก ให้ความรู้สึกรุนแรง ตื่นเต้น สับสน วุ่นวาย ไม่แน่นอน ให้จังหวะ กระแทกเกร็ง

ทิศทางของเส้น เส้นทุกเส้นมีทิศทาง คือ ทางแนวนอน ทางแนวตั้ง หรือทางแนวเฉียง ในแต่ละทิศทาง จะให้ความรู้สึก แตกต่างกัน เช่นเส้นในแนวนอน ให้ความรู้สึก ในทางราบ กว้าง พักผ่อน เงียบ เฉย สงบนิ่ง เส้นในแนวตั้งให้ความรู้สึก มั่นคง แข็งแรง สูงสง่า พุ่งขึ้น จริงจัง และเส้นในแนวตั้งให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวรวดเร็ว ไม่สมบูรณ์ ไม่มั่นคง แต่เส้นเฉียง ให้ประโยชน์ในการลดความกระด้าง จากการใช้เส้นตั้ง และเส้นนอน

3. รูปร่าง รูปทรง (Shape & Form)

รูปร่าง (Shape) ตามความเข้าใจทั่วไป หมายถึง การล้อมรอบ หรือการบรรจบกัน ของเส้น บนพื้นที่ว่าง มีรูปลักษณะ แบนราบเป็น 2 มิติ แต่ในทางทัศนศิลป์แล้ว รูปร่าง มีความหมายมากกว่านั้น เพราะรูปร่าง เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ ของส่วนประกอบ ขั้นมูลฐานของศิลปะ (Element) อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลาย ๆ อย่างพร้อม กันซึ่งได้แก่ จุด เส้น สี หรือพื้นผิว ฯลฯ รูปร่าง ไม่แสดงน้ำหนักแสงเงา ให้เห็นเป็นปริมาตรหรือมวล ดังเช่นรูปทรง แต่ทั้งรูปร่าง และรูปทรง จะมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะการจะกำหนดว่า สิ่งนั้นคือรูปร่าง หรือรูปทรง ก็อยู่ที่ การพิจารณา จากองค์ประกอบอื่น ๆ ด้วย

รูปทรง (Form) จะมีความสัมพันธ์ กันอย่างใกล้ชิดกับรูปร่าง แต่รูปทรง มีความแตกต่าง อย่างเห็นได้ชัดเจนที่สุดก็คือ รูปทรงมีลักษณะเป็น 3 มิติ คือนอกจากจะมีส่วน กว้าง และ ส่วนยาวแล้ว จะแสดงส่วนหนา หรือส่วนลึกเพิ่มขึ้นอีกมิติหนึ่ง

ประเภทของรูปร่างและรูปทรงในทางทัศนศิลป์

รูปร่างและรูปทรงแบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1. รูปร่าง,รูปทรงธรรมชาติ (Natural Shape & Form)

หมายถึงรูปร่างที่ถ่ายทอดแบบมาจากธรรรมชาติเป็นสิ่งที่พบเห็นโดยทั่วไป ได้แก่ คน สัตว์ พืช หรือเรียกอีกนัยหนึ่งว่ารูปร่างที่ได้จากสิ่งที่มีชีวิต (Organic)

2. รูปร่าง,รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Shape & Form)

หมายถึงรูปร่าง ที่มนุษย์สร้างขึ้นมาใหม่ โดยอาจจะ มีที่มาจากธรรมชาตินำมา ดัดแปลง โดยรูปร่างเรขาคณิตนี้ จะมีโครงสร้างแน่นอน วัดระยะได้ ได้แก่ รูปร่างวงกลม รูปร่างสามเหลี่ยม รูปร่างสี่หลี่ยมฯลฯ

3. รูปร่าง,รูปทรงนามธรรม (Abstract Shape & Form)

หมายถึงรูปร่างที่ถูกเปลี่ยนแปลง อาจเป็นรูปร่าง ที่มาจากธรรมชาติ เรขาคณิต หรือจากจินตนาการ ซึ่งรูปร่างลักษณะนี้ อาจพอมองออกว่า คล้ายกับรูปร่างอะไร หรือไม่สามารถระบุได้ว่า เป็นรูปร่างอะไรอาจเรียกรูปร่างชนิดนี้ว่ารูปร่าง ไม่แสดงเนื้อหาหรือรูปร่างอิสระ ซึ่งเป็นรูปร่างที่เกิดขึ้น โดยไม่จำเป็นต้อง อ้างอิงธรรมชาติหรือเรขาคณิต

4. พื้นผิว

พื้นผิว หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏให้เห็น รับรู้ได้ด้วยการ รับสัมผัสทางตาและกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกใน ลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ละเอียด มัน วาว ด้าน และขรุขระ พื้นผิว ด้านความรู้สึก รับรู้ได้ด้วยการรับสัมผัสทางตา และจับต้องได้ทางกายสัมผัส

5. น้ำหนักอ่อน แก่ (Value)

น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา ที่ปรากฏบนวัตถุนั้นเป็นผลมาจาก แสงสว่างในธรรมชาติ หรือแสงสว่างที่มนุษย์ ประดิษฐ์ขึ้น เมื่อใดที่แสง ตกกระทบวัตถุจะเกิด เป็น บริเวณสว่างและ บริเวณมืดโดยบริเวณสว่างและบริเวณมืดจะค่อย ๆ กระจายค่าน้ำหนักความอ่อนแก่ น้ำหนัก เป็นการตอบสนองทางการเห็นจากการเกิด ของแสงสว่างและเงามืด ที่ปรากฏบนวัตถุในทางทัศนศิลป์ น้ำหนักอ่อนแก่ หมายถึงความอ่อนแก่บริเวณเนื้อที่ ของวัตถุที่ถูกแสงและ บริเวณเนื้อที่ที่เป็นเงา อาจจะมีน้ำหนักอ่อนตั้งแต่ ขาวจนถึงดำ

6. สี (Color)

สีเป็นส่วนประกอบพื้นฐานของการออกแบบศิลปะ (Elements of Art) ทุกสาขา ซึ่งศิลปิน หรือ นักออกแบบ ใช้ สี เป็น”ตัวกลาง” หรือ “สื่อ”ในการ ถ่ายทอด อารมณ์ ความรู้สึก สร้างสรรค์ ออกมา เป็นงานออกแบบ หรือศิลปะ สี จะบรรลุถึงอารมณ์ ความรู้สึกได้นั้น ต้องสัมพันธ์กับส่วนประกอบของศิลปะ ด้านอื่น ๆ ด้วย ซึ่งประกอบด้วย เส้น รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น

7. ความกลมกลืน (Harmony)

หมายถึงการประสานเข้าสนิทกัน กลมกลืน ปรองดอง สามัคคี ลงรอย ในทางทัศนศิลป์ความกลมกลืน หมายถึง การรวมกันของ หน่วยย่อยต่าง ๆ คือได้แก่ จุด เส้น รูปร่าง รูปทรง สี พื้นผิว น้ำหนัก อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง และการจัดวางองค์ประกอบ เช่นจังหวะ ช่องว่าง ทำให้เกิดเป็นการประสานเข้ากันได้อย่างสนิท โดยไม่มีความขัดแย้ง ทำให้ผลงาน การออกแบบ ทัศนศิลป์ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

8. จุดเด่น (Dominance)

จุดเด่นหรือจุดสนใจ (Point of Interest)ในความหมายของทัศนศิลป์ ก็คือ บริเวณหรือ ส่วนสำคัญของงานทัศนศิลป์ ที่ปรากฏขึ้น จากการเน้น (Emphasis) และองค์ประกอบทัศนศิลป์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างผสมกัน ซึ่งเมื่อสัมผัสด้วยสายตา แล้ว มีความชัดเจนเด่นสะดุดตาเป็นแห่งแรก เป็นจุดที่มีพลัง มีอำนาจดึงดูดสายตา มากกว่าส่วนอื่น ๆ การเน้น ให้เกิดจุดเด่นในงาน ทัศนศิลป์เป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะเป็นเครื่องเรียกร้องความสนใจ เพื่อชักจูงให้เข้าไปสัมผัส ในส่วนละเอียดต่อไป และเป็นการเพิ่ม ความน่าดู สมบูรณ์ลงตัวขึ้นให้กับงานออกแบบนั้น การสร้างจุดเด่น เป็นองค์ประกอบหนึ่ง ของการสร้าง ความแตกต่าง (Contrast)

วิธีการวาดภาพสีน้ำ

การวาดภาพระบายสีน้ำมีวิธีการและขั้นตอน

ดังต่อไปนี้

1. **ร่างภาพอย่างละเอียดชัดเจน** ต้องลงตำแหน่งแสง-เงาให้เรียบร้อยด้วยดินสอ 2H ถึง HB

2. **เตรียมกระดาษทิชชูไว้ซับน้ำส่วนที่เกิน** ใช้พู่กันขนาดใหญ่ลงน้ำบนกระดาษพอให้กระดาษชื้น อย่าให้มีน้ำแฉะ บริเวณขอบให้ลงน้ำเกือบถึงขอบ และอย่าให้มีจุดแห้งบนกระดาษภาพขนาดใหญ่ต้องชื้นมาก เพราะต้องวาดภาพทั้งภาพ หรือทั้งส่วนพร้อมๆกัน โดยไม่ให้น้ำแห้งก่อน สำหรับคนถนัดขวาให้วาดจากด้านซ้ายบนลงขวาล่าง คนถนัดซ้ายวาดจากด้านขวาบนลงซ้ายล่าง ลากสีเป็นเส้นยาวจนสุดขอบแล้ววกกลับเหลื่อมกับเส้นสีเดิมเพื่อไม่ให้เกิดรอย สีควรกลืนกันไปตลอดทั้งส่วน

3. **ลงสีอ่อนก่อน** แตะสีที่เกินบนจานสี หรือขวดน้ำ ส่วนที่เป็นไฮไลท์เว้นขาวไว้ ลงสีโดยเริ่มจาก middle tone ไปยังส่วนมืดที่สุดบนวัตถุ เข้าไปยังส่วนมืดด้านที่มีแสงสะท้อนจากสิ่งแวดล้อม แล้วจึงลงที่เงาวัตถุจากนั้นจึงเติมพื้นผิวบริเวณที่ติดกัน ถ้าเป็นวัตถุต่างชิ้น ต้องรอให้สีแรกแห้งก่อน แล้วจึงลงสีถัดไป เพื่อไม่ให้สีซึมเข้าหากัน

4. **รายละเอียดเติมได้ด้วยพู่กันเล็ก** นอกจากนี้อาจเติมสีขาว ดินสอ ผงถ่าน ฯลฯ ตามความเหมาะสม สำหรับการสร้างพื้นผิวแบบต่างๆ อาจใช้ dry brush โดยรอให้สีเดิมแห้งก่อน แล้วจึงลงสีใหม่ มีหลายเทคนิคที่นำมาประยุกต์ใช้ได้ เช่น ทำให้ปลายพู่กันบานออกจากกันแล้วจุ่มสีวาด ใช้ฟองน้ำ หรือ สำลีพันปลายไม้ หรือโรยเกลือ เป็นต้น

หากต้องมีเส้นขอบ ควรทำเป็นลำดับสุดท้าย โดยใช้สีเข้มกว่าวัตถุเป็นเส้นขอบ

สำหรับเงาของวัตถุ ลงสีโดยเริ่มจากสีเข้มไปหาสีอ่อน (ตรงข้ามกับการลงสีบนวัตถุ) ถ้าเป็นภาพสี สีของเงาควรเป็นสีของวัตถุผสมสีเทา เงาวัตถุไม่ควรมีขอบ แต่ควรเป็นสีที่ค่อยๆจางไป

การระบายสีแบบเปียกบนเปียก หมายถึง การระบายน้ำลงบนกระดาษก่อนแล้วจึงระบายสีตามที่ต้องการลงไป การระบายแบบเปียกบนเปียกนี้ จะช่วยให้ระบายสีติดบนกระดาษทุกส่วน เพราะกระดาษบางชนิดระบาย

สีติดยาก เนื่องจากมีความมันหรือความหยาบขรุขระ มีประโยชน์มากเมื่อจะระบายท้องฟ้า หรือผิววัตถุที่มีมัน เพราะจะให้ความรู้สึกกลมกลืนของสีเด่นชัด

วิธีระบายทั่วไป ซึ่งมีเทคนิคที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1.ระบายเรียบสีเดียว

2.ระบายสีอ่อนแก่เรียบสีเดียว

3.ระบายเรียบหลายสี

การระบายระนาบรองรับที่เตรียมไว้ มีเทคนิคที่สำคัญ 3 ประการ คือ

วิธีการระบายเรียบสีเดียว

เตรียมกระดาษที่ขึงบนกระดานรองเขียน สี น้ำ พู่กัน และผ้าเช็ดไว้ให้พร้อม

วางกระดานรองเขียนให้ทำมุมกับพื้นที่ 15องศาแล้วใช้พู่กันจุ่มสีที่ต้องการระบายผสมกับน้ำ กะให้พอกับบริเวณว่างที่ต้องการระบายประมาณ 3” x 6” พยายามผสมสีให้เข้ากับน้ำ แล้วจึงระบายยนพื้นที่ 3” x 6” นั้น

ขณะระบายให้ระบายช้าๆ โดยเริ่มจาก**ทางด้านซ้ายมือมาทางขวามือ** คล้ายกับการเขียนหนังสือ ระบายตามแนวนอน และให้มีน้ำกองอยู่บนกระดาษมากๆ เพื่อที่จะได้ระบายต่อไปสะดวก ระบายต่อกัน จนทั่วบริเวณรองรับขนาด 3”x 6”

ขณะระบายอย่าเอาพู่กันที่จุ่มสีแล้วไปจุ่มน้ำเป็นอันขาด เพราะจะทำให้น้ำหนักที่ผสมไว้แล้วอ่อนลง จงใช้เฉพาะพู่กันจุ่มสีที่ผสมสีไว้แล้วเท่านั้นระบายติดต่อกัน

การประเมินผลการทดลองการระบายเรียบสีเดียว

1.ภาพที่ระบายมีสีเรียบ น้ำหนักเท่ากันทั้งบริเวณ 3” x 6” หรือไม่

2.ขณะที่ระบายสีน้ำบนกระดาษเฉลี่ยเท่าๆกันหรือไม่ และสีน้ำไหลลงมาเป็นแนวดิ่งหรือไม่

3.สีน้ำที่ระบายนอกจากจะแสดงความเรียบแล้ว แสดงลักษณะโปร่งใส อันเป็นคุณสมบัติของสีน้ำหรือไม่

4.การระบายสีเดียว สามารถนำไปใช้ถ่ายทอดธรรมชาติ หรือวัตถุต่างๆอะไรได้บ้าง

วิธีการระบายอ่อนแก่เรียบสีเดียว

เตรียมกระดาษที่ขึงบนกระดานรองเขียน สี น้ำ พู่กัน และผ้าเช็ดไว้ให้พร้อมวางกระดานรองเขียนทำมุม 15 องศา กับพื้น แล้วระบายแบบเรียบสีเดียว โดยให้มีน้ำหนักอ่อนแก่ เมื่อระบายไปได้พื้นที่จำนวนหนึ่งแล้ว ผสมสีให้แก่ แล้ว ระบายต่อ

ระบายน้ำหนักแก่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนได้ความแตกต่างหลายๆน้ำหนัก ระบายสีแก่ก่อน แล้วผสมสีให้อ่อนระบายต่อตามวิธีระบายเรียบ โดยให้เห็นน้ำหนักของสีจากแก่มาหาอ่อน

การประเมินผลการระบายอ่อนแก่เรียบสีเดียว

1.ภาพที่ระบายตามวิธีนี้ แสดงให้เห็นความกลมกลืนของน้ำหนักอ่อนแก่ของสีหรือไม่

2.ภาพที่ระบายแสดงคุณสมบัติของสีน้ำ คือความโปร่งใสหรือไม่

3.การระบายสีเรียบอ่อนแก่นี้ สามารถนำไปใช้ระบายะรรมชาติหรือสิ่งแวดล้อมอะไรได้บ้าง

4.ถ้าจะลองสร้างภาพเหลี่ยมง่ายๆ แล้วระบายสีตามวิธีการนี้ ท่านคิดว่าจะมีปัญหาอะไร เกิดขึ้นบ้าง

วิธีการระบายเรียบหลายสี

1. เตรียมกระดาษที่ขึงบนกระดานรองเขียน สี น้ำ พู่กัน และผ้าเช็ดไว้ให้พร้อม

2. เตรียมกระดาษที่ขึงบนกระดานรองเขียน สี น้ำ พู่กัน และอุปกรณ์ที่จำเป็นไว้ให้พร้อม

3. วางกระดานรองเขียนให้ทำมุมกับพื้น 15 องศา แล้วใช้พู่กันจุ่มสี ผสมสีให้พอกับบริเวณที่ว่างที่จะระบาย แล้วระบายบนบริเวณกระดาษที่ต้องการ

4. ผสมสีอื่นระบายต่อจากสีที่ระบายแล้วครั้งแรก พยายามระบายให้ต่อเนื่องกัน

5. ผสมสีอื่นๆ อีกแล้วระบายต่อ อาจจะระบายเป็นกลุ่มสีอุ่นหรือกลุ่มสีเย็น พยายาม ระบายให้มีเนื้อที่ของสีต่างๆ ล้วพิจารณาดูความกลมกลืนและการไหลของแต่และสีด้วย

การประเมินผลการระบายเรียบหลายสี

1. สีที่ละบายแต่ละสีนั้นเมื่อซึมเข้าหากันแล้วเกิดเป็นสีใหม่หรือไม่

2. สีที่ระบายสีมีลักษณะโปร่งใส ลักษณะเรียบตามที่ต้องการหรือไม่ และสีใดที่รู้สึกว่าหม่นลง หรือแสดงว่าไม่สดใส

3. การระบายสีแบบนี้ สามารถนำไปใช้ในการถ่ายทอดรูปแบบธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอะไร ที่คาดว่าเหมาะสมที่สุด

4. ท่านจงสังเกตดูว่า สีที่ระบายสีใดที่ท่านชอบและระบายง่ายที่สุด

วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ

การวาดภาพระบายสี

หมายถึง การถ่ายทอดความคิดจินตนาการ หรือประสบการณ์ที่พบเห็น ด้วยวิธีการขูด ขีด เขียน ระบายให้เป็นเส้น ลวดลาย หรือรูปภาพต่างๆ เช่น การวาดภาพคน ภาพสัตว์ สิ่งของ ธรรมชาติ สถานที่ต่างๆที่พบเห็น

วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ

การวาดภาพระบายสีมีอุปกรณ์ที่ต้องใช้หลายชนิด เช่น

1.สีน้ำ

สีน้ำมีลักษณะข้น ใช้น้ำเป็นส่วนผสมในการระบายสีน้ำ ลักษณะสำคัญของสีน้ำ สีน้ำเป็นสีที่ให้ความโปร่งแสง นิยมระบายสีอ่อนไปหาสีแก่ เมื่อใช้เสร็จต้องปิดฝาหลอด เพื่อป้องกันไม่ให้สีแห้ง

2. ดินสอ

สีน้ำใช้สำหรับร่างภาพ วาดเส้น และแรเงา มีลักษณะเป็นแท่ง ก่อนใช้ต้องเหลาให้แหลมด้วยเครื่องเหลา เมื่อใช้เสร็จแล้วเก็บใส่กล่องให้เรียบร้อย

3. ยางลบ

ยางลบ ใช้สำหรับลบรอยดินสอที่ไม่ต้องการหรือรอยสกปรกต่างๆ หลังจากใช้งานแล้วยางลบมีรอยเปื้อน ต้องทำความสะอาด โดยถูกับกระดาษขาว หรือใช้มือถือจนสะอาด

4. กระดาษวาดเขียน

กระดาษวาดเขียน ใช้สำหรับวาดภาพหรือระบายสี มีหลายแบบทั้งผิวละเอียด หยาบ บาง และหนา กระดาษผิวหยาบเหมาะสำหรับการระบายสีน้ำ

5. พู่กัน

พู่กัน ใช้สำหรับระบายสีมีหลายขนาด เมื่อใช้เสร็จแล้วล้างให้สะอาด ทิ้งให้แห้งก่อนเก็บ ถ้าเก็บในกระบอกต้องหันด้านที่เป็นขนขึ้น เพื่อป้องกันไม่ให้ขนพู่กันหักงอ

6. จานสี

จานสี ใช้สำหรับผสมสี จานสีควรมีสีขาวขุ่นหรือสีอ่อน พื่อจะได้เห็นสีชัดเจนในขณะผสมสี เมื่อใช้เสร็จแล้วล้างให้สะอาด เช็ดให้แห้ง

7. ภาชนะใส่น้ำระบายสี (กระป๋องน้ำ)

กระป๋องน้ำ ใช้สำหรับใส่น้ำผสมสีและล้างพู่กันเมื่อใช้เสร็จแล้วล้างให้สะอาด เช็ดให้แห้ง

รายละเอียดเพิ่มเติม

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวาดภาพระบายสีน้ำ

ประกอบไปด้วย

สีน้ำ

การให้แสง-เงาด้วยเทคนิคสีน้ำ เหมาะกับการวาดภาพวัตถุที่เป็นเงา เปียก โปร่งแสง หรือโปร่งใส ตัวอย่างวัตถุประเภทนี้ เช่น ใบบอน ใบบัว งู สีน้ำแสดงแสง-เงาของวัตถุที่พื้นผิวเป็นลอน เป็นคลื่น เช่น กะโหลก กระดูก และเปลือกหอยได้ดี นอกจากนี้เทคนิคสีน้ำแบบ dry brush ใช้กับวัตถุที่มีรายละเอียดมาก เช่น ผีเสื้อ และแมลงเล็กๆ ได้อีกด้วย

สิ่งสำคัญที่สร้างความแตกต่างให้ภาพสีน้ำ ได้แก่ กระดาษ

การเลือกใช้กระดาษมีดังนี้

พื้นผิว ขรุขระมากน้อยตามขนาดและรายละเอียดของภาพ หากภาพมีขนาดเล็ก และรายละเอียดมาก ควรใช้กระดาษที่มีผิวค่อนข้างเรียบ

ความหนา ของกระดาษพอสมควร สามารถรับน้ำและรอยลบได้ ทนความชื้น ไม่บิดงอ จนเสียรูป ทนแสงและอุณหภูมิเปลี่ยนแปลง ไม่เหลืองเมื่อทิ้งไว้นาน อย่างไรก็ดี ภาพที่จะต้องทิ้งไว้นาน ควรติดลงบนกระดาษแข็งประเภท photo board และควรติดด้วยกาวน้ำคุณภาพดี อย่าติดแน่นเกินไป เพราะหากต้องนำไปตีพิมพ์ โรงพิมพ์จะต้องแกะภาพออกและภาพอาจเสียหายได้

สี อาจใช้หมึก (ink) เช่น indian ink หรือใช้สีน้ำ (watercolor paint) สีน้ำมี 2 ลักษณะ คือ สี้นำบรรจุหลอด (tube paint) และสีน้ำแบบถาด (cake color) ข้อดีของสีน้ำแบบหลอดคือ เก็บได้ง่ายและสะดวกกว่า (หากทิ้งไว้นาน เปิดฝาไม่ออกอาจจุ่มในน้ำอุ่นสักครู่จะเปิดได้ง่ายขึ้น) แต่ข้อเสีย คือ มองไม่เห็นสีที่จะเลือกใช้ ต้องบีบออกจากหลอด ในขณะที่สีถาดนั้นเลือกสีได้ง่ายกว่า แต่เปื้อนได้ง่ายเช่นกัน ต้องล้างพู่กันให้สะอาดทุกครั้งที่จุ่มสีใหม่ และถ้าเก็บไว้นานต้องระวังฝุ่นลงไปในสี หากมีฝุ่นอยู่ในสี เมื่อวาดลงบนกระดาษจะเป็นรอยที่ไม่พึงปรารถนา เอาออกได้ยาก สีหลอดที่ใช้ได้ดี คือ ยี่ห้อ Winsor & Newton และ Grumbacher ส่วนสีถาดที่เป็นที่นิยมคือ Pelikan และ Winsor&Newton สำหรับสีขาวมักใช้ Titanium White หรือ Chinese white เพื่อวาดไฮไลท์ ใช้ลบที่ผิด หรือวาดสีขาวลงบนพื้นหลังสีดำ การเลือกซื้อสี ควรเลือกสีคุณภาพดีที่สุดเท่าที่งบประมาณอำนวย การเลือกสีพิจารณาที่ความโปร่งแสงและเนื้อสี สีที่ข้นมากๆ อาจมีส่วนผสมที่ไม่ใช่เนื้อสีจึงไม่เป็นที่ต้องการ

พู่กัน

พู่กันกลมที่ดีจะสามารถลูบให้ปลายแหลมได้เมื่อเปียก ควรอมน้ำมากๆ เพื่อจะได้จุ่มสีได้มาก ไม่ต้องจุ่มสีบ่อยๆ เมื่อต้องการลากเส้นยาวๆ ขนพู่กันอาจทำด้วยขนหางม้า หรือขนอูฐ ควรเลือกขนาดพู่กันให้เหมาะสมกับ

ขนาดภาพ สำหรับพู่กันปลายตัดที่ใช้มาก ได้แก่ ความกว้าง 6, 15 และ 25 มิลลิเมตร พู่กันยี่ห้อที่นิยมใช้ได้แก่ Winsor&Newton serie 7

การใช้พู่กันอย่างถูกวิธีจะช่วยให้พู่กันมีอายุใช้งานยาวนานขึ้น ห้ามวางพู่กันทิ้งไว้ในขวดล้างเด็ดขาด ทุกครั้งที่วางให้วางนอนหรือตั้งปลายขึ้น และหากเก็บไว้นานๆ ให้จุ่มน้ำสบู่ จัดปลายให้แหลมทิ้งไว้ให้แข็ง หากจะเก็บในกล่องควรมัดรวมกัน โดยให้ปลายพู่กันหันเข้าข้างใน โดยมีด้ามยื่นออกสลับทางกัน ปลายขนพู่กันจะได้ไม่กระทบกล่อง ซึ่งจะทำให้เสียรูป

จานสี

จานสีอาจใช้ถาดหลุมพลาสติก หรือใช้จานกระเบื้องเคลือบสีขาวก็ได้ ในการผสมสีลงในจานสี ต้องผสมให้พอใช้ในแต่ละครั้ง เพราะหากผสมขาดอาจผสมใหม่ได้ไม่เหมือนเดิม และหากต้องเก็บข้ามวันก็ไม่จำเป็นต้องล้างสีออกทุกครั้ง โดยทิ้งให้สีแห้งแล้วเติมน้ำเมื่อจะใช้คราวต่อไป แต่หากมีฝุ่นลงไป ต้องล้างทิ้งทุกครั้ง เพราะฝุ่นจะทำให้เกิดรอยบนภาพอย่างที่ได้กล่าวแล้ว

ดินสอ

ดินสอที่ใช้ในการร่างภาพสำหรับวาดสีน้ำ ควรเป็นดินสอแหลม และแข็ง เช่น 2H, H หรือ HB

ยางลบ

ยางลบที่ควรมีคือ ยางลบสำหรับลบรอยดินสอร่างภาพ อาจมียางลบเพื่อลบรอยสีน้ำ ได้แก่Pelikan plastic imbibed eraser รุ่น PT20 ด้วย

กระดาษทิชชู หรือ ผ้าขี้ริ้ว สำหรับซับสีที่เกิน และทำความสะอาดโต๊ะ

ขวดใส่น้ำล้างพู่กัน

เทคนิคการวาดภาพสี้นำมี 2 เทคนิค ได้แก่ แบบกระดาษเปียก คือลงสีผสมน้ำบนกระดาษเปียก (wet-on-wet technique) และแบบกระดาษแห้ง คือลงสีผสมน้ำบนกระดาษแห้ง (wet-on-dry หรือ dry brush)

4.แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา

ความหมายของการประกันคุณภาพ

กาญจนา สุคนธมณี (2549)ได้กล่าวถึงการประกันคุณภาพไว้ว่า สาระของกระบวนการประกันคุณภาพ คือ การจัดการว่าด้วยการนำเอาความรู้และความเข้าใจในการทำงานตามองค์ประกอบ ดัชนีชี้วัด และเกณฑ์การตัดสิน เก็บรวบรวมและเรียบเรียงให้เป็นรายงานการศึกษาตนเอง (Self Study Report) หรือ รายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report) หมายถึง การประกันคุณภาพ คือ บรรดา การกระทำทั้งหลายที่มีการ วางแผน ไว้ล่วงหน้าและเป็นไป อย่างมีระบบ ซึ่งจำเป็นที่ต้องมี เพื่อให้ความมั่นใจได้ว่า ผลิตภัณฑ์ หรือบริการ จะสามารถตอบ สนอง ความต้องการด้านคุณภาพ ได้ตามที่ได้ตกลงกัน (ภาควิชาอุตสาหการคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548)

โดยสรุปการประกันคุณภาพ หมายถึง การจัดการด้วยการนำเอาความรู้และความเข้าใจในการทำงานมาใช้ในการวางแผน ไว้ล่วงหน้าเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบ ซึ่งเป็นผลทำให้เกิดความมั่นใจว่าผลิตภัณฑ์หรือบริการจะสามารถตอบสนองความต้องการได้

องค์ประกอบของการประกันคุณภาพ

พัฒนาการของการประกันคุณภาพอาจกล่าวอ้างได้ว่ามาจากวงจรเดมมิ่ง (Demming Cycle) ซึ่งประกอบด้วย P-D-C-A หรือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) ตรวจสอบผลการปฏิบัติตามแผน (Check) และแก้ไขปรับปรุงหลังจากตรวจสอบผลแล้ว (Act) ซึ่งถือเป็นการนำเอาข้อมูลที่เกิดจากการปฏิบัติย้อนกลับ (Feedback) มาใช้ในการปรับปรุงให้ดีขึ้นดังนั้นองค์ประกอบของการประกันคุณภาพจึงประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. นโยบายคุณภาพ เป็นข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรระบุถึงความมุ่งมั่น และ แนวทางดำเนินการทางด้านคุณภาพทั้งหมดขององค์การที่ได้แถลงไว้อย่างเป็นทางการโดยผู้บริหาร ระดับสูง ประการสำคัญผู้บริหารระดับสูงจะต้องเข้ามามีบทบาทเป็นอันดับแรก ซึ่งบางครั้งใน การบริหารงานคุณภาพ ผู้บริหารระดับสูงอาจไม่ต้องดำเนินการเอง แต่มอบหมายให้มีผู้ดูแลที่มี อำนาจเพียงพอต่อการสั่งการข้ามหน่วยงานภายในได้ทุกระดับ หากไม่มีอำนาจเพียงพอแล้วจะทำ ให้นโยบายคุณภาพไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ และมาตรการสำคัญคือต้องให้มวลสมาชิก (Stakeholders) ในองค์การมีส่วนร่วมรับผิดชอบในคุณภาพที่เกิดขึ้นขององค์การด้วย

2. การบริหารงานคุณภาพ

ตามนิยามของ ISO 8402 : 1994 การบริหารคุณภาพ คือ กระบวนการจัดการทั้งปวง ภายในระบบคุณภาพที่กำหนดนโยบายคุณภาพ วัตถุประสงค์ด้านคุณภาพ และความรับผิดชอบ แล้วนำไปปฏิบัติโดยวิธีการต่างๆ เช่น การวางแผนด้านคุณภาพ, การควบคุมคุณภาพ,การประกันคุณภาพ และการพัฒนาคุณภาพ(สถาบันพัฒนารัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม,2548) การบริหารงานคุณภาพ เป็นวิธีการจัดสรรทรัพยากรทางการบริหาร ซึ่งประกอบด้วยทรัพยากรที่สำคัญ เช่น เงิน คน วัสดุ ระบบวิธีการ เพื่อให้บรรลุนโยบายคุณภาพอย่างถูกต้องครอบคลุม อย่างน้อยต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบริหารงานคุณภาพจึงต้องประกอบด้วย(สถาบันพัฒนารัฐวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2548)

การวางแผนคุณภาพ เป็นกระบวนการในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของลูกค้า (Customers Satisfaction) มากำหนดเป็นเป้าหมาย และกำหนดวิธีการที่มีมาตรฐานเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น โดยต้องมีทั้งการควบคุมและการประเมินผลอย่างครอบคลุมถูกต้องทุกขั้นตอนของการผลิตหรือปฏิบัติ

การออกแบบคุณภาพ กิจกรรมที่จะสนองความพึงพอใจของลูกค้าได้ดีคือการมีผลิตภัณฑ์หรือบริการที่สามารถสนองความพึงพอใจของลูกค้าให้ได้ การออกแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการให้มีคุณภาพ เพื่อสนองความพึงพอใจของลูกค้าจึงเป็นสิ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ และต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อตามให้ทันความต้องการของลูกค้า

การผลิตหรือให้บริการคุณภาพ ความคาดหวังของลูกค้าในผลิตภัณฑ์หรือบริการเป็นตัวกำหนดรูปแบบผลิตภัณฑ์หรือบริการ แต่ความมั่นใจในกระบวนการผลิตหรือวิธีการให้บริการว่าเป็นไปตามแบบแล้วจะสร้างความพึงพอใจให้ลูกค้าตลอดไป โดยไม่รู้จักพัฒนากระบวนการผลิตหรือวิธีการ ถือเป็นอันตรายอย่างยิ่งของระบบคุณภาพ เพราะความต้องการของลูกค้านั้นพลวัตรเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้ความพึงพอใจต่อผลิตภัณฑ์หรือบริการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย การวิจัยเพื่อพัฒนาการผลิตสิ่งใหม่ ๆ วิธีการใหม่ ๆ ให้ลูกค้าพึงพอใจจึงเป็นสิ่งจำเป็น

หลักการของการประกันคุณภาพการศึกษา

3.1 การสร้างความมั่นใจและสร้างความพึงพอใจในคุณภาพการศึกษา

3.2 การป้องกันปัญหา ต้องมีการวางแผนและเตรียมการ

3.3 การตั้งมั่นบนหลักวิชาในการพัฒนาหลักวิชาชีพ

3.4 การดำเนินงานสามารถติดตามตรวจสอบและประเมินตนเองได้

3.5 การดำเนินงานเน้นคุณภาพในการปฏิบัติงานทุกระดับทุกขั้นตอน

3.6 การสร้างความรู้ ทักษะและความมั่นใจให้กับบุคลากรในสถานศึกษา

3.7 การประสานสัมพันธ์ในองค์กร บุคลากรในพื้นที่

3.9 การเน้นภาวะผู้นำของผู้บริหาร

วัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษา

วัตถุประสงค์ทั่วไป

4.1 เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถาบันการศึกษาในการดำเนินภารกิจด้านต่างๆ

4.2 กระตุ้นเตือนให้สถาบันการศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง

4.3 เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันการศึกษา เพื่อรายงานสภาพและพัฒนาการในด้านคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันการศึกษาต่อสาธารณชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความสอดคล้องของวงจรเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนกับวงจรพัฒนาคุณภาพงาน และการนำหลักการ Deming มาใช้กับ TQM

ขั้นตอนของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยนาเอาขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการ (Action Research) ไปเปรียบเทียบกับวงจรพัฒนาคุณภาพงานพบว่ามีความสอดคล้องกันดังนี้

PDCA เป็นวงจรพัฒนาคุณภาพงาน เป็นวงจรพัฒนาพื้นฐานหลักของการพัฒนาคุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management : TQM) ผู้ที่คิดค้นกระบวนการหรือวงจรพัฒนาคุณภาพ (PDCA) จึงเรียกว่า วงจร (Deming) วงจร PDCA ประกอบด้วย ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. วางแผน (Plan-P) คือ การทางานใด ๆ ต้องมีขั้นการวางแผน เพราะทาให้มีความมั่นใจว่าทางานได้สาเร็จ เช่น วางแผนการสอน วางแผนการวิจัย หัวข้อที่ใช้ในการวางแผนคือ วางแผนในหัวข้อต่อไปนี้ 1) ทาทาไม 2) ทำอะไร 3) ใครทำ ทำกับกลุ่มเป้าหมายใด 4) ทำเวลาใด 5) ทำที่ไหน 6) ทำอย่างไร 7) ใช้งบประมาณเท่าไร

2. การปฏิบัติ (Do-D) เป็นขั้นตอนการลงมือปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ การวิจัย ในชั้นเรียนตามแผนการวิจัย คือ การลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตอบปัญหาการวิจัยในแผน

3. ตรวจสอบ (Check-C) เป็นขั้นตอนของการประเมินการทำงานว่าเป็นไปตามที่วางไว้หรือไม่ มีเรื่องอะไร ปฏิบัติได้ตามแผน มีเรื่องอะไรที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ตามหรือปฏิบัติแล้วไม่ได้ผล การตรวจสอบนี้จะได้สิ่งที่สำเร็จตามแผน และสิ่งที่เป็นข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไข

4. การปรับปรุงแก้ไข (Action-A) เป็นขั้นของการนาข้อบกพร่องมาวางแผนการปฏิบัติการแก้ไขข้อบกพร่องแล้วลงมือแก้ไข ซึ่งในขั้นนี้อาจพบว่าประสบความสำเร็จหรืออาจพบว่า มีข้อบกพร่องอีก ผู้วิจัยหรือผู้ทำงานก็ต้องตรวจสอบเนื้อหาเพื่อแก้ไข แล้วไปแก้ไขอีกต่อไป เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ดังนั้นกระบวนการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน หรือการพัฒนาการเรียนการสอนที่เริ่มทีละขั้น P-D-C-A และเคลื่อนหมุนไปเรื่อย ๆ

แผนภาพแสดงตามกระบวนการพัฒนาระบบ P-D-C-A

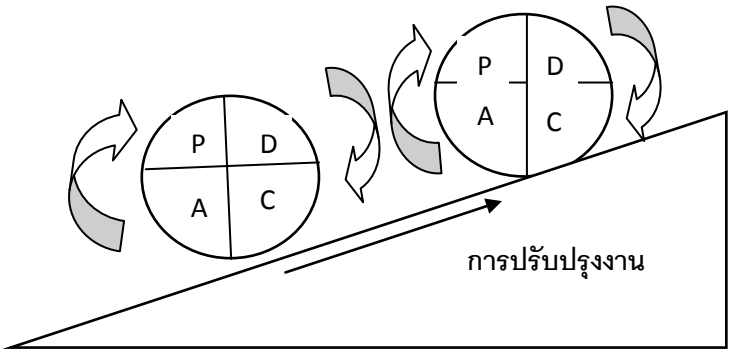

แผนภาพกรอบแนวคิดการนำระบบโดยใช้แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

7. ตามแนวคิดทฤษการจัดการศึกษาชิงคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วงโชติ พันธุเวช

ใช้แนวคิดทฤษฎีแม่แบบการจัดการคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วงโชติ พันธุเวชการกระตุ้นการเรียนรู้เพื่อดึงดูดความสนใจผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์การโต้ตอบพร้อมการได้รับผลย้อนกลับ

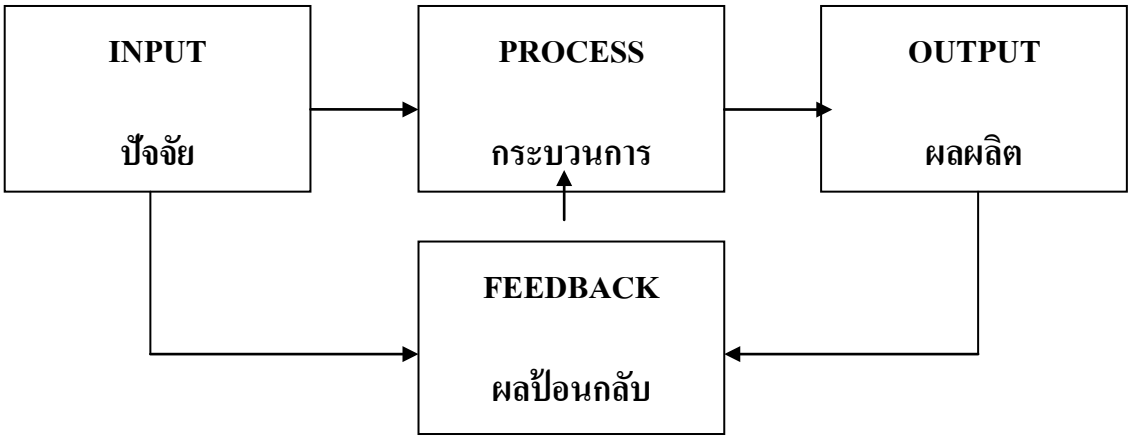

แผนภาพแนวคิดทฤษฎีแม่แบบการจัดการคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วงโชติ พันธุเวช

การจัดการคุณภาพตามแม่แบบการศึกษา SIPPO MODEL ได้นำแนวคิดการบริหารกระบวนการ เรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วยกิจกรรมหลักๆได้แก่ การจัดแผนการสอน การทำแผนการสอน การบันทึกการสอน การจัดหาและการทำสื่อการเรียนรู้ การจัดทำเอกสารตำรา การดำเนินการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

5. แนวคิดการพัฒนาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งในระบบคุณภาพ เพราะเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงของระบบการจัดการศึกษาที่ครอบคลุมกระบวนการเรียนการสอน การใช้สื่อ อุปกรณ์ การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และการประเมินการสอนของผู้สอน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและพัฒนายกระดับมาตรฐานให้สูงขึ้นหรือเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ดังนี้

1. มีกระบวนการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ
2. อาจารย์มีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสม
3. มีการประเมินผลการเรียนเพื่อนำไปใช้อย่างต่อเนื่อง
4. ผู้เรียนมีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม
5. มีสื่อ อุปกรณ์ สนับสนุนการเรียนการสอนได้มาตรฐาน

จากกระบวนการวางแผนการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบจึงต้องเริ่มจากการวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร วิเคราะห์ผลการสำรวจสภาพหน่วยงาน ออกแบบผังกระบวนการบริหารการเรียนการสอน ออกแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสร้างตารางกระบวนการบริหารการเรียนการสอน วางแผนการพัฒนาคุณภาพ ขอบข่ายการพัฒนาคุณภาพนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพ กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพ นำมาสร้างนวัตกรรมคู่มือคุณภาพ วิชาศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ) ชั้นประถมศึกษาปีที่4- 6 โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

ความหมายของการสอน

หมายถึง การจัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การฝึกให้ผู้เรียนคิดแก้ปัญหาต่าง ๆ กระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดความคิดที่จะนำความรู้ไปใช้เกิดทักษะหรือความชานาญที่จะแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

ระบบการจัดการเรียนการสอน

ระบบการจัดการเรียนการสอน มีองค์ประกอบที่เป็นตัวป้อน กระบวนการ และ ผลผลิต

1. ตัวป้อน ได้แก่ ครู หรือ ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตร สิ่งอานวยความสะดวก สื่อ วัสดุอุปกรณ์

2. กระบวนการ ได้แก่ การดาเนินการสอน การตรวจสอบความรู้พื้นฐาน การสร้างความพร้อมในการเรียน การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ

3. ผลผลิต ได้แก่ ผลการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

ลักษณะการสอนที่ดี การสอนที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้

1. มีการส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการกระทา การได้ลงมือทาจริง ให้ประสบการณ์ที่มีความหมาย

2. มีการส่งเสริมนักเรียนให้เรียนด้วยการทางานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน การทางานร่วมกับผู้อื่น

3. มีการตอบสนองความต้องการของนักเรียน เรียนด้วยความสุข ความสนใจ กระตือรือร้นในการทากิจกรรมต่าง ๆ

4. มีการสอนให้สัมพันธ์ระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตรเป็นอย่างดี

5. มีการใช้สื่อการสอน จาพวกโสตทัศนวัสดุ เพื่อเร้าความสนใจช่ว ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

6. มีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อเร้าความสนใจ ผู้เรียนสนุกสนาน ได้ลงมือปฏิบัติจริง และดูผลการปฏิบัติของตนเอง

7. มีการส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ ด้วยการซักถาม หรือให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาง่าย ๆ เด็กคิดหาเหตุผลเปรียบเทียบ และพิจารณาความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ

8. มีการส่งเสริมความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการคิดทำสิ่งใหม่ ๆ ที่ดีมีประโยชน์ไม่เลียนแบบใคร ส่งเสริมกิจกรรมสุนทรียภาพ วาดภาพ

จากการศึกษาแนวคิดมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์) การประกันคุณภาพการศึกษา ทฤษฎีศิลปะ/เทคนิคและขั้นตอนการวาดภาพสีน้ำ วัสดุอุปกรณ์การวาดภาพสีน้ำ แนวคิดทฤษฎีการประกันคุณภาพการศึกษา แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) แนวคิดทฤษฎีแม่แบบการจัดการคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วง โชติ พันธุเวช ความหมายของนวัตกรรมการศึกษา (Educational Innovation) แนวคิดการพัฒนาและเทคนิคการจัดการเรียนการสอน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปกรอบการพัฒนาได้ดังนี้

กรอบความคิดการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะในวัง (การวาดภาพระบายสีน้ำ) ชั้นประถมศึกษาปีที่4- 6 ตามแนวทางพัฒนาคุณภาพระบบ TQM โดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

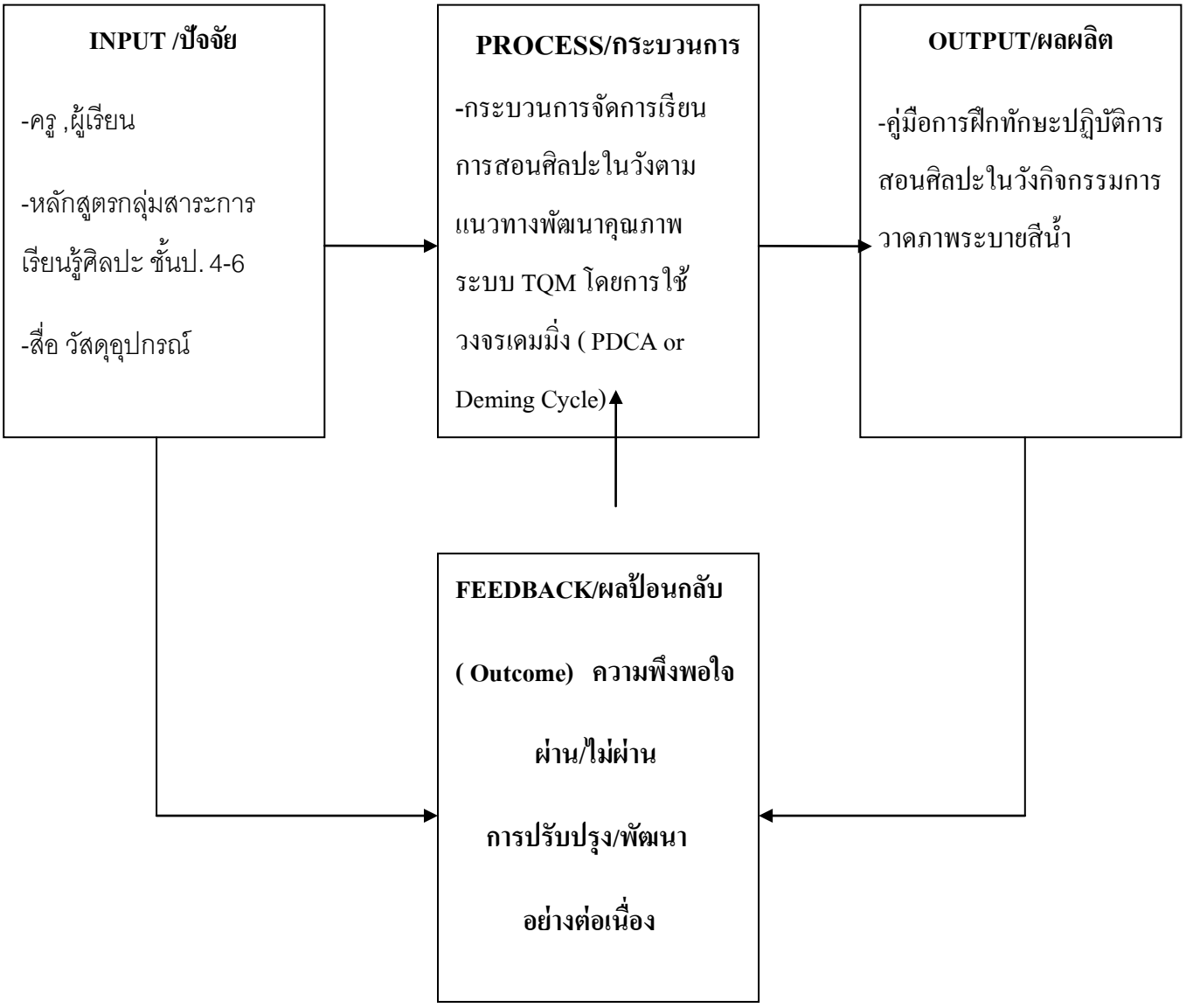

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 กลุ่มเป้าหมาย
3.2 ตัวแปรที่ทำการวิจัย
3.3เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
3.6 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 กลุ่มเป้าหมาย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2

.ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มเป้าหมาย

ประชากรที่กำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมายการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียน

ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มอย่าง จำนวน 30 คน

3.2 ตัวแปรที่ทำการวิจัย

1. ตัวแปรต้น คือ กระบวนการการออกแบบคู่มือวิชาศิลปะ เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ
2. ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาหลังการสอนการ การวาดภาพระยายสีน้ำ

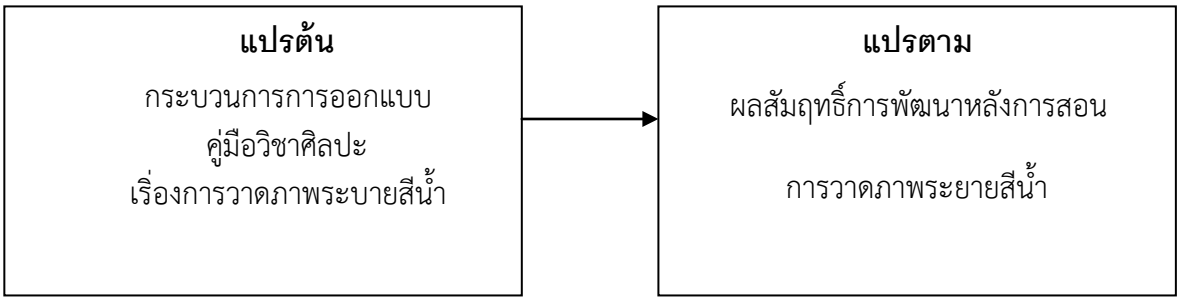

3.3 เครื่องมือในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

3.4.1 แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแบบฝึกทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการสอนและให้กลุ่มทดลองปฏิบัติกิจกรรม โดยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ มีจำนวนทั้งสิ้น 3 แบบฝึก ประกอบด้วย

แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน

แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ

แบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาการรับรู้ศิลปะไทย ไตรองศะ ดังนี้

1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ พัฒนาการทางด้าน การรับรู้ด้านจิตรกรรม กรุงรัตนโกสินทร์ การปฏิบัติจิตรกรรม การออกแบบ

2) วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ทางศิลปะ หลักสูตรศิลปะ การศึกษาและพัฒนาพัฒนาการทางด้าน การรับรู้ด้านจิตรกรรมกรุงรัตนโกสินทร์ การปฏิบัติจิตรกรรมการออกแบบ

3) จัดทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ โดยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีจำนวนทั้งสิ้น 3 แบบฝึก ประกอบด้วย

แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรมและวัฒธรรม ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน

แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการวาดภาพระบายสีน้ำ

แบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน โดยกำหนดเค้าโครงของเนื้อหาในแต่ละแบบฝึก

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

สถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3.5 วิธีการดำเนินการวิจัย และสถานที่ทำการทดลอง/เก็บข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

วิจัยจึงได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดในการดำเนินการ วิจัยดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

กระบวนการดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาสภาพขององค์กร

2. **วิเคราะห์ระบบคุณภาพ**

2.1 **วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านผลผลิต)**

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านกระบวนการ)

2.3 วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านปัจจัย)

2.4 การวิเคราะห์ผลการสำรวจสภาพหน่วยงาน (ด้านผลผลิต)

2.5 การวิเคราะห์ผลการสำรวจสภาพหน่วยงาน (กระบวนการ)

2.6 การวิเคราะห์ผลการสำรวจสภาพหน่วยงาน (ปัจจัย)

3.ขอบข่ายการพัฒนา

4.วิธีการตรวจสอบคุณภาพ

การวางแผนการจัดระบบพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาศิลปะในวัง (การวาดภาพระบายสีน้ำ)

เป้าหมายของการพัฒนา

กลุ่มประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนัน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ระยะเวลาทำการวิจัยและแผนงานดำเนินงานตลอดโครงการ

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ สร้างรูปแบบการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ และจากการทำแบบทดสอบ โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) และค่าร้อยละ (%) ประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามนำมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้ จาก ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับผลการเรียนรู้ในการเรียนชุดแบบฝึกปฏิบัติตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย แปลความหมาย

4.50 – 5.00 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.7 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1) ค่าเฉลี่ย ($\overline{x}$) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\overline{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\overline{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2) ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
f แทน ความถี่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การกำหนดรายละเอียดของกระบวนการ คู่มือกระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) การจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยตั้งวัตถุประสงค์ไว้ คือ 1. เพื่อการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2 โดยออกแบบการพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพระบบ TQMโดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) 2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จำนวนทั้งสิ้น 30 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบ สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ นำผลจากการศึกษาหาข้อมูลจากสารสนเทศมาวิเคราะห์เชิงสถิติ และอภิปลายผลมีลำดับขั้นตอนดังนี้

4.1 กระบวนการเชิงคุณภาพ

4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การศึกษาสภาพขององค์กร

ประวัติมหาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ในรัชสมัย พระบาทสมเด็จ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว สวนสุนันทา ได้เป็นที่ประทับของพระมเหสี พระราชธิดา และ เจ้าจอมมารดา ในพระบาทสมเด็จ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จำนวน 32 ตำหนัก รวมทั้งอาคารที่พักของบรรดา ข้าราชบริพาร โดยมี พระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฎ ปิยมหาราชปดิวรัดา ประทับ ณ ตำหนักสายสุทธานพดล ตั้งแต่ พ.ศ. 2467 ปัจจุบันมีสภาพ ใกล้เคียงกับของเดิมมากที่สุด อยู่ 6 ตำหนัก เนื่องจากมีผู้นำบุตรี และ หลานของตน มาถวายตัวต่อ พระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฎปิยมหาราช ปดิวรัดา เป็นจำนวนมาก พระวิมาดาเธอฯ จึงทรงให้สร้าง โรงเรียนนิภาคาร สอนตาม หลักสูตร การศึกษาสมัยนั้น พระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล ให้ใช้สถานที่นี้ ให้เป็นประโยชน์ ทางการศึกษาของรัฐกระทรวงธรรมการ จึงได้จัดตั้ง ให้เป็นสถานศึกษา สำหรับกุลสตรี ชื่อ โรงเรียน สวนสุนันทาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2480 ตั้งแต่วันนั้น จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2535 วิทยาลัยครู ได้รับพระราชทานนาม จากพระบาทสมเด็จพร ะเจ้าอยู่หัว เป็น สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ถึง ปัจจุบัน วิทยาลัยครู ได้เปลี่ยนเป็น สถาบันราชภัฏ โดยได้ตรา เป็นพระราชบัญญัติ ซึ่ง พระบาทสมเด็จ พระเจ้าอยู่หัว ทรงลง พระปรมาภิไธย ในวันที่ 19 มกราคม 2538 สถาบันราชภัฏ สวนสุนันทา ในปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จากโครงสร้างการบริหาร ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ค่านิยม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้วิจัยสนใจศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรการศึกษาการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเห็นว่าโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นโรงเรียนที่ตั้งในวังสวนสุนันทา เป็นวังที่พระมหากษัตริยังได้ทรงสร้างขึ้น เพื่อเป็นที่พักผ่อนพระอิริยาบถ เป็นที่ประทับของเจ้าจอมมารดา ได้รับวิทยาการใหม่ๆเข้ามาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันจนเป็นที่เล่าลือว่าโรงเรียนสาธิตฯมีทุนทางสังคมมากมาย ทั้งด้านทุนมนุษย์ ทุนวัฒนธรรม และทุนภูมิปัญญา เป็นทุนทางสังคมที่มีคุณค่า ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(ทัศนศิลป์) เป็นกลุ่มได้ดำเนินการสอนวิชาศิลปะที่มีเนื้อหาการเรียนเกี่ยวกับการวาดภาพระบายสี การปั้น การทำงาภาพพิมพ์ การทำงานสร้างสรรค์รูปแบบต่างๆ ในการสอนของวิชาศิลปะในวังได้ใช้รูปแบบการสอนในสมัยพระวิมาดาเธอ กรมพระสุทธาสินีนาฏปิยมหาราชปดิวรัดา ที่ทรงโปรดการวาดภาพระบายสีน้ำ ซึ่งเป็นที่มาของหลักสูตรศิลปะในวัง

2.วิเคราะห์ระบบคุณภาพ

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ใช้แนวทางการพัฒนาคุณภาพนักเรียนโดยนักเรียนสามารถเกิดการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยใช้แนวคิดทฤษฎี ของ เดมมิ่ง คือวงจรคุณภาพ PDCA (PDCA or Deming Cycle) เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อสร้างมาตรฐานและสามารถในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร จากกรอบการวิเคราะห์องค์กร สามารถแสดงตามตารางดังต่อไปนี้ ตารางการวิเคราะห์องค์ประกอบ ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต เพื่อสำรวจสภาพองค์กรต่อไปนี้

2.1 ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านผลผลิต)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	สภาพที่พึงปรารถนา	ดัชนีชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
ด้านผลผลิต ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาศิลปะ มีระดับผลการเรียนดีขึ้น	1.นักเรียนสามารถวาดภาพดอกไม้ในวังสุนันทาได้	1.ร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมดที่เลือกเรียนวิชาศิลปะในวังเกิดทักษะความชำนาญด้านการวาดภาพดอกไม้ในวังสุนันทา	1.วิธีการใดที่นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญด้านการวาดภาพ	ผลการฝึกทักษะการวาดภาพ ดอกไม้ในวังสุนันทา	-แบบประเมินผลการฝึกปฏิบัติการวาดภาพดอกไม้ในวังสุนันทา
	2.นักเรียนสามารถระบายสีน้ำรูปแบบเปียกปนเปียกได้	2.ร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมดที่เลือกเรียนวิชาศิลปะในวังระบายสีน้ำรูปแบบเปียกปนเปียกได้	2.วิธีการใดที่นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญด้านการระบายสีน้ำรูปแบบเปียกปนเปียกได้	ผลการฝึกทักษะระบายสีน้ำรูปแบบเปียกปนเปียกได้	-แบบประเมินผลการฝึกปฏิบัติการระบายสีน้ำรูปแบบเปียกปนเปียกได้
	3.นักเรียนสามารถใช้สีน้ำระบายรูปแบบเปียกปนเปียกให้เหมือนจริงตามต้นแบบได้	3.ร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมดที่เลือกเรียนวิชาศิลปะในวังสามารถใช้สีน้ำระบายรูปแบบเปียกปนเปียกให้เหมือนจริงตามต้นแบบได้	3.วิธีการใดที่นักเรียนเกิดทักษะการใช้สีน้ำระบายรูปแบบเปียกปนเปียกให้เหมือนจริงตามต้นแบบ	ผลการฝึกทักษะใช้สีน้ำระบายรูปแบบเปียกปนเปียกให้เหมือนจริงตามต้นแบบได้	-แบบประเมินผลการฝึกปฏิบัติใช้สีน้ำระบายรูปแบบเปียกปนเปียกให้เหมือนจริงตามต้นแบบได้

ตารางวิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านผลผลิต) (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	สภาพที่พึงปรารถนา	ดัชนีชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
	4.นักเรียนสามารถใช้อุปกรณ์การระบายสีน้ำได้	4.ร้อยละ 90 ของนักเรียนทั้งหมดที่เลือกเรียนวิชาศิลปะในวังสามารถใช้อุปกรณ์การระบายสีน้ำได้	4.วิธีการใดที่นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญด้านการใช้อุปกรณ์การระบายสีน้ำได้	ผลการฝึกทักษะใช้อุปกรณ์การระบายสีน้ำได้	-แบบประเมินผลการฝึกปฏิบัติใช้อุปกรณ์การระบายสีน้ำได้

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านกระบวนการ)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	สภาพที่พึงปรารถนา	ดัชนีชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
ด้านกระบวนการ **P-Plan** -วิเคราะห์หลักสูตร -ศึกษาการวางแผนการสอน -กำหนดรูปแบบการเรียนรู้	-เนื้อหาของหลักสูตรศิลปะในวัง สามารถพัฒนาทักษะการการระบายสีน้ำเปียกปนเปียกได้ได้	-เนื้อหาของหลักสูตรศิลปะในวัง ทั้งหมดมีรูปแบบกระบวนการสอนครบถ้วนชัดเจน	-การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะในวังสามารถแสดงออกถึงกระบวนการสอนครบถ้วนชัดเจน	-คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของหลักสูตรศิลปะในวังและผลงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการเรียนรู้	-แบบประเมินเนื้อหาการสอนศิลปะในวังถูกต้องตรงตามหลักสูตร

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านกระบวนการ) (ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	สภาพที่พึงปรารถนา	ดัชนีชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
D-Do -การวางแผนกระบวนการจัดการเรียนการสอนการระบายสีน้ำเปียกปนเปียก	-จุดประสงค์ในแผนการสอนสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร	ร้อยละ 90 ของครูผู้สอนสามารถวางแผนกระบวนการจัดการเรียนการสอนการระบายสีน้ำเปียกปนเปียก	-การจัดกระบวนการสอนการระบายสีน้ำเปียกปนเปียกสามารถแสดงออกถึงกระบวนการสอนครบถ้วน ชัดเจน	-ครูผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์แนวการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนการระบายสีน้ำเปียกปนเปียก	-แบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ
	-เนื้อหาสาระขอบข่ายแผนการสอนสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาศิลปะในวัง	เนื้อหาสาระของการสอนทั้งหมดต้องมีความสอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชา ศิลปะในวัง	ความสอดคล้องของเนื้อหาสาระการเรียนรู้สามารถแสดงออกโดยกระบวนการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอย่างไร	-ศึกษาจากหลักสูตรศิลปะในวัง	แบบประเมินกระบวนการสอนศิลปะในวัง

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านกระบวนการ)(ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	สภาพที่พึงปรารถนา	ดัชนีชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
-กระบวนการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด	-แผนการพัฒนาการกระบวนการเรียนการสอนครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรศิลปะ	แผนการพัฒนาการกระบวนการเรียนการสอนทั้งหมดได้ครอบคลุมเนื้อหาหลักสูตรศิลปะ	แผนการพัฒนาการกระบวนการเรียนการสอนครอบคลุมกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น	-ศึกษาจากหลักสูตรศิลปะ	แบบสอบถามกระบวนการสอนศิลปะ
	-แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีลำดับขั้นตอน	ร้อยละ 90 ของบันทึกการสอนของครูแสดงผลการสอนเป็นลำดับขั้นตอน	-รูปแบบการจัดกิจกรรมการสอนสามารถพบได้ที่ใด	-บันทึกการสอนแต่ละชั่วโมง	-แบบสอบถาม
การใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนและอุปกรณ์วาดภาพระบายสีน้ำ	ครูสามารถใช้สื่อและอุปกรณ์การวาดภาพระบายสีน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	ร้อยละ 90 ของครูใช้สื่อและอุปกรณ์วาดภาพระบายสีน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ	การสื่อสารของครูเกิดประสิทธิภาพมากเพียงใดและเกิดได้อย่างไร	แบบประเมินการใช้สื่อและอุปกรณ์วาดภาพระบายสีน้ำ	แบบสอบถามและ อุปกรณ์วาดภาพระบายสีน้ำ

2.2 วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านกระบวนการ)(ต่อ)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	สภาพที่พึงปรารถนา	ดัชนีชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
C-Check การติดตามประเมินผลกระบวนการจัดการเรียนการสอน	ครูประเมินศักยภาพในแต่ละเนื้อหาของกิจกรรมศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ)	รูปแบบของแบบประเมิน มีการรับรองมาตรฐาน	แบบประเมินกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด	ผลวิเคราะห์ของแบบประเมินการสอนของครู	แบบประเมินสอบภาคทฤษฎีและปฏิบัติ
การวัดผลประเมินผลกระบวนการเรียนรู้	นักเรียนมีผลการเรียนรู้หลังการพัฒนาดีขึ้น	ร้อยละ 80 ของผลการเรียนของนักเรียนพัฒนาดีขึ้น	เมื่อนักเรียนมีผลการเรียนพัฒนาดีขึ้นนักเรียนสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้าง	ผลคะแนนของนักเรียน	แบบประเมินทักษะปฏิบัติการเรียนรู้ตามจุดประสงค์
A-Action นำข้อบกพร่องจากการจัดกระบวนการเรียนการสอนมาแก้ไขเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิด PDCA	คู่มือปฏิบัติการสอนศิลปะ(การวาดภาพระบายสีน้ำ)โดยใช้แนวคิด PDCA	รูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ)โดยใช้แนวคิด PDCA	ผลการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนศิลปะโดยใช้แนวคิด PDCA	กระบวนการทั้งหมดที่ได้สร้างขึ้น และแบบประเมินผลทักษะปฏิบัติ

2.3 วิเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยเพื่อสำรวจสภาพองค์กร (ด้านปัจจัย)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	สภาพที่พึงปรารถนา	ดัชนีชี้วัด	ข้อมูลที่ต้องการ	แหล่งข้อมูล	วิธีรวบรวมข้อมูล
ด้านปัจจัย ครูผู้สอนศิลปะในวัง	ครูสามารถใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิด PDCA พัฒนานักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ	ร้อยละ 80 ของครูผู้สอนสามารถใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิด PDCA พัฒนานักเรียนได้เต็มตามศักยภาพ	เนื้อหาในแผนการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้แนวคิด PDCA ของครูสามารถพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้อย่างไร	แผนการสอนแบบประเมินสอนสอนของครู	การตรวจสอบแผนการสอนโดยผู้เชี่ยวชาญแบบประเมินแผนการสอน
สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน	มีสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสามารถพัฒนานักเรียนได้	ร้อยละ 80 ของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสามารถพัฒนานักเรียนได้	จะมีวิธีการอย่างไรในการพัฒนาการเรียนนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ	ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียน	แบบสอบถาม
งบประมาณ	มีงบประมาณเพียงพอในการจัดซื้อสื่อการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ	ร้อยละ 80 ของค่าวัสดุอุปกรณ์สามารถจัดซื้อสื่อการเรียนที่มีประสิทธิภาพ	มีความพร้อมหรือไม่ในการจัดซื้อสื่อที่มีประสิทธิภาพ	ผู้บริหาร	แผนงบประมาณประจำปี

จากตารางการวิเคราะห์การสำรวจการประเมินการสอนของวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ นั้นสามารถนำผลมาจัดเรียงลำดับเพื่อการตัดสินใจที่จะพัฒนาการสอนวิชาศิลปะ ให้บรรลุเป้าหมาย สิ่งสำคัญของการบรรลุเป้าหมายของการศึกษา คือ นักเรียนซึ่งเป็นผลผลิตที่สำคัญของระบบการจัดการศึกษาจาก ผลการสำรวจวิเคราะห์ องค์ประกอบ ตัวแปร ซึ่งมี ผลผลิต กระบวนการ ปัจจัย สามารถค้นหาสิ่งที่พึงปรารถนาของการสอนคือ การให้นักเรียนเกิดคุณลักษณะตามเป้าหมายของหลักสูตรศิลปะในวัง(การวาดภาพระบายสีน้ำ) โดยใช้แนวคิด PDCA โดยการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและสามารถตรวจสอบประเมินผลได้ จากตารางการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กรสามารถวิเคราะห์ผลเพื่อกำหนดสิ่งที่ต้องการการพัฒนาให้เกิดคุณภาพตามเกณฑ์การประเมินได้ดังนี้

2.4 การวิเคราะห์ผลการสำรวจสภาพหน่วยงาน (ด้านผลผลิต)

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	สภาพจริงจากการประเมิน	ความสำเร็จ/ความบกพร่อง
ด้านผลผลิต นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญในการระบายสีน้ำดอกไม้ในวังสุนันทาสวยงามมากขึ้น	ร้อยละ 90 ของนักเรียนเกิดทักษะความชำนาญในการระบายสีน้ำดอกไม้ในวังสุนันทาสวยงามมากขึ้น	นักเรียนยังขาดทักษะบางอย่างในบางกิจกรรมที่ไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมการระบายสีน้ำดอกไม้ในวังสุนันทาสวยงามได้จริง	ต้องวางแผนแนวทางกระบวนการพัฒนาที่สามารถส่งเสริมให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญในการระบายสีได้ครบถ้วนตามเป้าหมายของหลักสูตร

2.5 การวิเคราะห์ผลการสำรวจสภาพหน่วยงาน (กระบวนการ)

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	สภาพจริงจากการประเมิน	ความสำเร็จ/ความบกพร่อง
ด้านกระบวนการ -การวางแผนการเรียนการสอนการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ(การวาดภาพระบายสีน้ำ)โดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)	ร้อยละ 90 ของแผนการสอนมีเนื้อหาครอบคลุมจุดมุ่งหมายของหลักสูตรศิลปะในวัง -มีกระบวนการสอนเป็นลำดับขั้นตอน - มีการดำเนินกิจกรรมโดยให้นักเรียนได้แสดงออกเต็มตามศักยภาพ	กระบวนการวางแผนการสอนมีเนื้อหาสาระแต่การปฏิบัติจริงยังไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องครบขั้นตอนตามที่ได้วางแผนไว้	วางแผนพัฒนาการปรับกระบวนการสอนให้เป็นลำดับขั้นตอนโดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)
-การวัด ประเมินผลการเรียนรู้	-ร้อยละ 90 ของครูผู้สอนสามารถปฏิบัติการสอนการระบายสีน้ำมีประสิทธิภาพ -ร้อยละ 90 ของแบบประเมินมีมาตรฐานตามเกณฑ์การประเมิน	การปฏิบัติกิจกรรมวาดภาพระบายสีน้ำของนักเรียนยังไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ครบถ้วนตามกระบวนการที่วางไว้	วางแผนพัฒนากระบวนการสอนให้เป็นลำดับขั้นตอนโดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2.6 การวิเคราะห์ผลการสำรวจสภาพหน่วยงาน (ด้านปัจจัย)

องค์ประกอบ	ดัชนีชี้วัด	สภาพจริงจากการประเมิน	ความสำเร็จ/ความบกพร่อง
ด้านปัจจัย ครูสามารถสอนโดยการใช้สื่อและอุปกรณ์การวาดภาพระบายสีน้ำอย่างครบถ้วน	ร้อยละ 80 ของครูสามารถใช้กระบวนการสอนที่สามารถพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้เต็มตามศักภาพ	การสอนของครูยังไม่สามารถส่งเสริมการใช้สื่อและอุปกรณ์การเรียนได้ครบกระบวนการ	ครูต้องวางแผนการจัดกระบวนการสอนที่สามารถใช้กระบวนการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมได้ครบทุกด้าน
สื่อการเรียนการสอน	ร้อยละ 80 ของสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้	ครูยังไม่สามารถใช้สื่อและอุปกรณ์ได้ครบถ้วนตามขั้นตอน	ครูวางแผนการกระบวนการเรียนรู้โดยการใช้สื่อและอุปกรณ์ให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อพัฒนานักเรียนให้เกิดคุณภาพตามกระบวนการ PDCA
งบประมาณ	ร้อยละ 30 ของค่าวัสดุอุปกรณ์สามารถจัดซื้อการสอนที่มีประสิทธิภาพ	-ขาดสื่อและอุปกรณ์การสอนที่ครบถ้วน	ครูสามารถวางแผนกระบวนการใช้สื่ออุปกรณ์ได้ครบถ้วน

จากตารางวิเคราะห์ องค์ประกอบ กระบวนการ และปัจจัยที่มีผลต่อสภาพองค์กรหรือหน่วยงาน เพื่อนำผลการวิเคราะห์ว่า องค์ประกอบและปัจจัยของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มีสิ่งที่ต้องพัฒนาให้เกิดคุณภาพและให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้ว่ากระบวนการเรียนการสอนของครูผู้สอนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการเรียนรู้ได้ครบทุกด้าน

3. เครื่องมือและวิธีการตรวจสอบคุณภาพ

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ทัศนศิลป์) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่4-6 สาระการเรียนรู้ และตัวชี้วัด ที่ได้ศึกษาและสอดคล้องกับการเรียนรู้มีดังต่อไปนี้

ตัวชี้วัดและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ
ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	คุณลักษณะที่พึงประสงค์
ป.4	1. เปรียบเทียบรูปลักษณะของรูปร่างรูปทรงในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์	นักเรียนเปรียบเทียบรูปลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับอิทธิพลของสีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็นที่มีต่ออารมณ์ของมนุษย์	นักเรียนอภิปราย อิทธิพลของสี วรรณะอุ่นและวรรณะเย็น
	3. จำแนกทัศนธาตุของสิ่งต่าง ๆในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์โดยเน้นเรื่องเส้น สี รูปร่างรูปทรงพื้นผิว และพื้นที่ว่าง	นักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ
ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน **(ต่อ)**

ชั้น	ตัวชี้วัด	ที่พึงประสงค์
	4. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานพิมพ์ภาพ	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์สร้างงานพิมพ์ภาพ
	5. มีทักษะพื้นฐานในการใช้วัสดุอุปกรณ์สร้างสรรค์งานวาดภาพระบายสี	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี
	6. บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพ	นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นการจัดระยะความลึก น้ำหนักและแสงเงาในการวาดภาพ
	7. วาดภาพระบายสี โดยใช้สีวรรณะอุ่นและสีวรรณะเย็น ถ่ายทอดความรู้สึกและ	นักเรียนวาดภาพระบายสี การใช้สีวรรณะอุ่นและใช้สีวรรณะเย็นวาดภาพถ่ายทอดความรู้สึก

	จินตนาการ	และจินตนาการ
	8. เปรียบเทียบความคิดความรู้สึก ที่ถ่ายทอดผ่านงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบุคคลอื่น	นักเรียนเปรียบเทียบความคิดความรู้สึกความเหมือนและความแตกต่างในงาน ทัศนศิลป์ความคิดความรู้สึกที่ถ่ายทอดในงานทัศนศิลป์
	9. เลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกในการสร้างงานทัศนศิลป์	นักเรียนการเลือกใช้วรรณะสีเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก
ป.5	1. บรรยายเกี่ยวกับจังหวะตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่ปรากฏในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์	นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับจังหวะ ตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์
	2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์ ที่สร้างสรรค์ด้วยวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการที่ต่างกัน	นักเรียนเปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างงานทัศนศิลป์
	3. วาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี	นักเรียนวาดภาพ โดยใช้เทคนิคของแสงเงา น้ำหนัก และวรรณะสี

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน **(ต่อ)**

ชั้น	**ตัวชี้วัด**	**ที่พึงประสงค์**
	6. ระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น	นักเรียนระบุปัญหาใน การจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อ ความหมาย ในงานทัศนศิลป์
	7. บรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์ที่มีผลต่อชีวิตของคนในสังคม	นักเรียนบรรยายประโยชน์และคุณค่าของงานทัศนศิลป์
ป.6	1. ระบุสีคู่ตรงข้าม และอภิปรายเกี่ยวกับการใช้สีคู่ตรงข้ามในการถ่ายทอดความคิดและอารมณ์	นักเรียนระบุวงสีธรรมชาติ และสีคู่ตรงข้าม
	2. อธิบายหลักการจัดขนาดสัดส่วน ความสมดุลในการสร้างงานทัศนศิลป์	นักเรียนอธิบายหลักการจัดขนาด สัดส่วน ความสมดุล ในงานทัศนศิลป์
	3. สร้างงานทัศนศิลป์จากรูปแบบ 2 มิติ เป็น3 มิติ โดยใช้หลักการ	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ

	ของแสงเงาและน้ำหนัก	
	5. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้หลักการของรูปและพื้นที่ว่าง	นักเรียนสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์รูปและพื้นที่ว่างในงานทัศนศิลป์
	6. สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้ามหลักการจัดขนาดสัดส่วนและความสมดุล	นักเรียนสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์โดยใช้สีคู่ตรงข้าม หลักการจัดขนาด สัดส่วนและ

สาระที่ 1 ทัศนศิลป์

มาตรฐาน ศ 1.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และสากล

ชั้น	ตัวชี้วัด	ที่พึงประสงค์
ป.4	1. ระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในเหตุการณ์ และงานเฉลิมฉลองของวัฒนธรรมในท้องถิ่น	นักเรียนระบุ และอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ในวัฒนธรรมท้องถิ่น
	2. บรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ	นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์จากวัฒนธรรมต่าง ๆ
ป.5	1. ระบุและบรรยายเกี่ยวกับลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์ในแหล่งเรียนรู้หรือนิทรรศการศิลปะ	นักเรียนระบุและบรรยายลักษณะรูปแบบของงานทัศนศิลป์
	2. อภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น	นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนวัฒนธรรมและภูมิปัญญาในท้องถิ่น
ป.6	1. บรรยายบทบาทของงานทัศนศิลป์ที่สะท้อนชีวิตและสังคม	นักเรียนบรรยายบทบาทของบทบาทของงานทัศนศิลป์ในชีวิตและสังคม

การตรวจสอบคุณภาพ

การตรวจสอบคุณภาพสามารถแสดงโดยการเปรียบเทียบ ขอบข่าย มาตรฐานและตัวชี้วัดมาตรฐานการพัฒนาคุณภาพการพัฒนาคุณภาพศิลปะในวัง (การวาดภาพระบายสีน้ำ)โดยใช้แนวคิดทฤษฎีวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) แบ่งเป็น 1.ด้านผลผลิต (Output) 2. ด้านกระบวนการ (Process) 3.ด้านปัจจัย (Input) แสดงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

ตารางแสดงมาตรฐานด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัย มาตรฐานที่ และตัวบ่งชี้ที่

มาตรฐานด้าน	มาตรฐานที่	ตัวบ่งชี้ที่
มาตรฐานด้านผู้เรียน	มาตรฐานที่ 1 ผู้เรียนมีสุขภาวะที่ดีและมีสุนทรียภาพ มาตรฐานที่ 2 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	ตัวบ่งชี้ที่ 1.6 สร้างผลงานจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปะ ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬานันทนาการ ตามจินตนาการ ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร
มาตรฐานด้านกระบวนการ	มาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการทางาน รักการทางาน สามารถทางานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต	ตัวบ่งชี้ 6.1 วางแผนการทางานและดาเนินการจนสำเร็จ ตัวบ่งชี้ 6.2 ทางานอย่างมีความสุข มุ่งมั่นพัฒนางาน และภูมิใจในผลงานของตนเอง
มาตรฐานด้านปัจจัย	มาตรฐานที่ 7 ครูปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล	ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 ครูมีการกาหนดเป้าหมายคุณภาพผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ สมรรถนะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ครูมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลและใช้ข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

ตารางแสดงมาตรฐานด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัย มาตรฐานที่ และตัวบ่งชี้ที่ (ต่อ)

มาตรฐานด้าน	มาตรฐานที่	ตัวบ่งชี้ที่
มาตรฐานด้านปัจจัย		ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ครูออกแบบและจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสติปัญญา ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ผนวกกับการนาบริบทและภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาบูรณาการในการจัดการเรียนรู้ ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ครูมีการวัดและประเมินผลที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ครูมีการศึกษาวิจัยและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในวิชาที่ตนรับผิดชอบ และใช้ผลในการปรับการสอน

วางแผนการจัดระบบพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6

จากการศึกษาการจัดการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนต้องสร้างกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ การวางแผนย่างเป็นระบบ มีการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่อง ดังแสดงในกรอบการพัฒนาตามแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถแสดงกระบวนการตามขั้นตอนได้ดังนี้

1. การออกแบบผังกระบวนการบริหารการเรียนการสอนศิลปะในวัง แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2.การวางแผนการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

3. ขอบข่ายการพัฒนาคุณภาพนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ

4.กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ

5. การพัฒนานวัตกรรมคุณภาพวิชาศิลปะ

6. คู่มือคุณภาพวิชาศิลป โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

จากกรอบการพัฒนาคุณภาพที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสาร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง สามารถแสดงขั้นตอนตามกระบวนพัฒนาที่ออกแบบเพื่อสร้างนวัตกรรม ได้ดังนี้

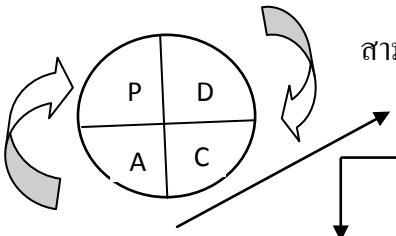

พัฒนา/ปรับปรุงคู่มืออย่างต่อเนื่อง

นำคู่มือคุณภาพไปใช้

ผ่าน

ประเมินผลการใช้โดยผู้เชี่ยวชาญ

ไม่ผ่าน

-ศึกษาแนวคิดพื้นฐานหลักสูตรศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
-แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)
-ศึกษาทฤษฎีทฤษฎีแม่แบบการจัดการคุณภาพการศึกษา SIPPO MODEL ของ ช่วงโชติ พันธุเวช

1.ศึกษาแนวการออกแบบผังกระบวนคิดพื้นฐานการบริหารการเรียนการสอนศิลปะ แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2.การวางแผนการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ(การวาดภาพระบายสีน้ำ) ชั้นประถมศึกษาปีที่4- 6

3. กำหนดขอบข่ายการพัฒนาคุณภาพนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ

4.วางแผนแกลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ)

5. ออกแบบการพัฒนานวัตกรรมคุณภาพวิชาศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ)

6. คู่มือคุณภาพวิชาศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ

ตารางการออกแบบผังกระบวนการบริหารการเรียนการสอนศิลปะ

ขั้นตอน	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			ดัชนีชี้วัดคุณภาพ
	ครู	นักเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ	
P – Plan การวางแผนการสอน	เริ่ม กำหนดหลักสูตร จัดทำแผนการเรียนรู้ แนวการสอน ทำเอกสารและสื่อการเรียนรู้			-เอกสารที่เกี่ยวข้อง -ความต้องการของนักเรียน -แผนการสอน 100 % ถูกต้อง -เนื้อหาหลักสูตร
-ออกแบบกระบวนการเรียนการสอน	ออกแบบกระบวนการเรียนการสอนวิชาศิลปะ(การวาดภาพระบายสีน้ำ)			-เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ -ความพึงพอใจต่อการสอน -ระบบการจัดการเรียนการสอน -ผู้เรียนมีส่วนร่วม
-ดำเนินการจัดการสอน	ดำเนินการสอนกระบวนการเรียนการสอนวิชาศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ)			-ปฏิบัติการสอนถูกต้องตามขั้นตอน
C-Ceck -การตรวจติดตามประเมินผล -รายงานผลการประเมิน	วัดและประเมินผลการเรียนการสอน แจ้งผลการเรียนและผลการประเมิน			-นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญในการวาดภาพระบายสี -นักเรียนมีผลงานศิลปะ -ผ่านการเรียนได้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ -ผู้เรียนพึงพอใจ -ผู้เชี่ยวชาญรับรู้การประเมิน

ตารางการออกแบบผังกระบวนการบริหารการเรียนการสอนศิลปะ (ต่อ)

ขั้นตอน	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย			ดัชนีชี้วัดคุณภาพ
	ครู	นักเรียน	ผู้เชี่ยวชาญ	
A-Action -การปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง -สร้างมาตรฐาน	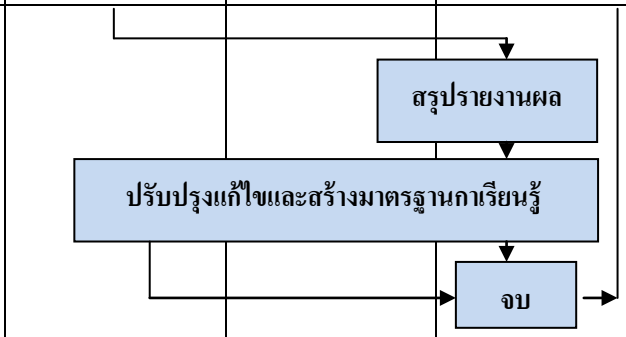			คู่มือคุณภาพการสอนศิลปะ (การวาดภาพระบายสีน้ำ)

จากเป้าหมายดังกล่าวสามารถวิเคราะห์องค์ประกอบ/ตัวแปร โดยการศึกษาจากสภาพก่อนการพัฒนาเพื่อการวางเป้าหมายแห่งความสำเร็จ ด้วยการศึกษาวัตถุประสงค์ของการพัฒนา เป้าหมายที่ต้องการมีดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอนสามารถวางแผนการสอนตามกระบวนการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

2. ครูผู้สอนสามารถสอนวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6)โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

สามารถแสดงตารางวางแผนการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) ตามตารางต่อไปนี้

ตารางการวางแผนการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

องค์ประกอบ/ตัวแปร	วัตถุประสงค์ของการพัฒนา	สภาวะเดิมก่อนการพัฒนา	เป้าหมายความสำเร็จหลังการพัฒนา
P – Plan **การวางแผนการสอน**	ครูวางแผนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักเรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ	การวางแผนการสอนไม่ครอบคลุมแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักเรียน	ร้อยละ 90 ของการวางการสอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ครบทุกด้าน
D-Do **กระบวนการเรียนการสอน**	ครูสามารถสอนตามแนวทางการพัฒนาโดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA)	กระบวนการเรียนการสอนไม่เป็นไปตามระบบตามขั้นตอน	ร้อยละ 90 ของการวางการสอนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ครบทุกด้าน

C-Ceck **การตรวจติดตามประเมินผล**	รูปแบบของแบบประเมินมีการรับรองมาตรฐาน	รูปแบบของแบบประเมินไม่มีการรับรองมาตรฐาน	ร้อยละ 80 ของรูปแบบของแบบประเมินมีการรับรองมาตรฐาน
A-Action **การปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง**	ใช้หลักบริหารจัดการเชิงคุณภาพมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	การจัดการเรียนการสอนไม่เป็นระบบ	คู่มือคุณภาพการสอนศิลปะในวัง (การวาดภาพระบายสีน้ำ)

การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ต้องศึกษาวิเคราะห์ ปัจจัย กระบวนการและผลผลิต จากการศึกษาปรากฏว่า ต้องพัฒนารูปแบบการสอนให้เกิดประสิทธิภาพด้วยการสร้างนวัตกรรมการสอนตามกระบวนการพัฒนาโดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์สภาพองค์กรด้านผลผลิต (Output) กระบวนการ (Process) ปัจจัย (Input) พบว่า กระบวนการเรียนการสอนยังไม่เป็นไปตามขั้นตอน จึงทำให้ผู้วิจัยต้องค้นคว้าพัฒนานวัตกรรมการสอนที่มีคุณภาพให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ขอบข่ายการพัฒนา

ขอบข่ายการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 มีขอบข่ายการพัฒนาดังต่อไปนี้

ตารางการขอบข่ายการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะในวัง

ขั้นตอนการพัฒนา	วิธีการพัฒนา	ผลการพัฒนา	นวัตกรรม
P – Plan **การวางแผนการสอน**	วางแผนการสอนคุณภาพนวัตกรรมการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะในวังให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เต็มตามศักยภาพ	แผนการสอนครอบคลุมแนวทางการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ	แผนการสอนพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ครบทุกด้าน
D-Do **กระบวนการเรียนการสอน**	สร้างดัชนีชี้วัดคุณภาพการสามารถสอนตามแนวทางการพัฒนาโดยการใช้ วงจรเดมมิ่ง (PDCA)	ดัชนีชี้วัดคุณภาพเป็นไปตามกระบวนการเรียนการสอนตามระบบ ตามขั้นตอน	ได้ดัชนีชี้วัดคุณภาพกระบวนการสอนใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ในการจัดการเรียนการสอน
C-Ceck **การตรวจติดตาม**	ออกแบบการตรวจติดตามประเมินผลตาม	แบบการตรวจติดตามประเมินผลได้มาตรฐาน	แบบการตรวจติดตามประเมินผลตามมาตรฐาน

ประเมินผล	มาตรฐานตัวชี้วัดที่มีการรับรองมาตรฐาน	ตัวชี้วัด	ตัวชี้วัดที่มีการรับรองมาตรฐาน
A-Action การปรับปรุงเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	รวบรวมข้อมูลที่ได้จัดทำโดยใช้หลักบริหารจัดการเชิงคุณภาพมา วิเคราะห์ข้อดี ข้อบกพร่อง เพื่อมาทำแผนพัฒนา	ได้ข้อมูลที่รวบรวมโดยใช้หลักบริหารจัดการเชิงคุณภาพมา วิเคราะห์ข้อดี ข้อบกพร่อง เพื่อมาทำแผนพัฒนา	คู่มือคุณภาพการสอนศิลปะในวัง (การวาดภาพระบายสีน้ำ) โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle)

จากตารางแผนพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เป็นการสร้างมาตรฐานการจัดระบบคุณภาพสามารถสร้างกระบวนการเพื่อพัฒนาให้บรรลุเป้าหมาย การพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 เพื่อนำมาสร้างนวัตกรรมที่มีคุณภาพ

การพัฒนานวัตกรรมกระบวนการจัดการเรียนการสอน

จากการศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบ ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต ของ วิชาศิลปะเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 มีการดำเนินการสร้างนวัตกรรมตามขั้นตอนดังนี้

1.วางแผนด้านการจัดระบบพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 (P-Plan)

2.สร้างระบบพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 โดยการสร้างตัวชี้วัดคุณภาพกระบวนการจัดการเรียนการสอน (D- Do)

3.นำระบบคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 ที่สร้างขึ้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ (C-Check)]

4.สรุปรวบรวม วิเคราะห์ระบบคุณภาพรายวิชาวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 จากผู้เชี่ยวชาญ (C-Check)]

5.นำผลที่ได้มาใช้ประเมินคุณภาพการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 (A- Action)

6.จัดทำคู่มือคุณภาพการพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 (A- Action)

จากการวิเคราะห์โดยการใช้ระบบคุณภาพ จึงได้คู่มือวิชาศิลปะ เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ในการออกแบบแผนผังกระบวนการสามารถวางแผนการสร้างแบบฝึกการพัฒนาวิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ด้วยการใช้บทเรียน 3 แบบฝึก แบบฝึกทักษะการเรียนรู้เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจากแบบฝึกทักษะกระบวนการคิดสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการสอนและให้กลุ่มทดลองปฏิบัติกิจกรรม โดยแบบฝึกทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะ เรื่อง องค์ประกอบศิลป์ มีจำนวนทั้งสิ้น 3 แบบฝึก ประกอบด้วย

แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน
แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ
แบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน
มีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาการรับรู้ศิลปะตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะ

ผลการพัฒนาใช้แบบฝึก

ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยคือเพื่อศึกษาผลการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้วิชาศิลปะบทเรียนการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ ของนักเรียนโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

นักวิจัยได้จัดการเรียนการสอน ในระหว่างเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม 2559 ปรากฏผลดังนี้

ผลสำรวจจากการปฏิบัติงานสอนการพัฒนาวิชาศิลปะ บทเรียนการวาดภาพระบายสีน้ำตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ

ได้รูปแบบการบทเรียนดังนี้

แบบฝึกที่	**การพัฒนาแบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ**
แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน	โดยกำหนดให้เป็นการวาดภาพตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ ที่กำหนดให้ ให้เป็นรูปทรงที่สมบูรณ์ สื่อความหมายตามหัวข้อที่กำหนด ตกแต่งระบายสีให้ 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร 3. . ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ทักษะการเรียนรู้ทางศิลปะได้เต็มศักยภาพ
แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ	โดยกำหนดให้เป็นภาพที่ใช้เส้นลักษณะต่างๆ จากรูปร่างสามเหลี่ยมตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ ที่กำหนดให้ 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่ไม่เหมือนใคร 3. ความคิดยืดหยุ่นละเอียดลออ 3. ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสีแสดงความหมายตามแนวคิดและจินตนาการของตนเอง
แบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน	โดยกำหนดให้เป็นภาพที่ใช้รูปร่างลักษณะต่างๆโดยกำหนดให้เป็นการวาดภาพต่อเติมจากรูปร่างที่กำหนดให้ ให้เป็นรูปทรงที่สมบูรณ์ สื่อความหมาย 1. ความแตกต่าง 2. ความแปลกใหม่

	ไม่เหมือนใคร 3. ความสวยงามประณีตในการวาดภาพและระบายสี แสดงความหมายตามแนวคิดและจินตนาการของตนเอง

ภาพที่ 1 ตารางแสดงการพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ

4.2 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายข้อมูล จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{x}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้จากการรวบรวมข้อมูลจาก แบบสอบถามนำมาทำการวิเคราะห์ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS เพื่อวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ ตามลำดับขั้นตอนดังนี้ จาก ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับระดับผลการเรียนรู้ในการเรียนชุดแบบฝึกปฏิบัติตามแนวคิดทฤษฎีไตร-องศะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ย แปลความหมาย

4.50 – 5.00 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3.50 – 4.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับมาก

2.50 – 3.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.50 – 2.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.49 มี ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.3 ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนชุดแบบฝึกวิชาศิลปะ เรื่องการวาดภาพระบายสี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการ แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

ตารางที่ 4.1 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	11	36.70
หญิง	19	63.30
รวม	30	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเพศ หญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 และเพศชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
7-8 ปี	5	16.60
9-10 ปี	10	33.40
11 ปี ขึ้นไป	15	50.00
รวม	30	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก 11 ปี ขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00รองลงมาอายุ 9-10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40 และอายุ 7-8 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	7	23.40
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	11	36.60
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	12	40.00
รวม	30	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00รองลงมาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับ ผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน

ลำดับที่	องค์ประกอบที่สำคัญ ในการวาดภาพระบายสีน้ำ	ระดับความคิดเห็น		
		($\overline{X}$)	(S.D)	แปลผล
1	นักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.35	.46	ปานกลาง
2	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.25	.42	ปานกลาง
3	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.11	.39	ปานกลาง
4	นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ	3.21	.43	ปานกลาง
5	นักเรียนระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.23	.41	ปานกลาง
รวม		3.44	.46	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน ของนักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.35 นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.11 และมีค่า SD รวมคือ .46 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ

ลำดับที่	องค์ประกอบที่สำคัญ ในการวาดภาพระบายสีน้ำ	ระดับความคิดเห็น		
		($\overline{X}$)	(S.D)	แปลผล
1	นักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.51	.52	มาก
2	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.55	.46	มาก
3	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.31	.42	ปานกลาง
4	นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ	3.44	.45	ปานกลาง
5	นักเรียนระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.56	.49	มาก
รวม		3.56	.47	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ ของนักเรียนนักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.31 นักเรียนระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก คือ 3.56และมีค่า SD รวมคือ .47 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับ ผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียน แบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบ การวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน

ลำดับที่	องค์ประกอบที่สำคัญ ในการวาดภาพระบายสีน้ำ	ระดับความคิดเห็น		
		($\overline{X}$)	(S.D)	แปลผล
1	นักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อม และงานทัศนศิลป์ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.56	.57	มาก
2	นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการใช้วัสดุ อุปกรณ์ในการวาดภาพระบายสี เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.65	.66	มาก
3	นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.54	.56	มาก
4	นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ	3.50	.49	มาก
5	นักเรียนระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ	3.57	.52	มาก
รวม		3.59	.53	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบ การวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน ของนักเรียน บรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก คือ 3.65 นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก คือ 3.50 และมีค่า SD รวมคือ .53 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปลายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง ปริมาณและคุณภาพ โดยการแสดงกระบวนการจัดการเรียนระบบการจัดการคุณภาพวิชาศิลปะ มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาศักยภาพด้านจิตรกรรมตามแนวคิดทฤษฎี ไตร-องศะสู่บ้านวัดวัง ครั้งที่ 2และ 2. ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตรองศะ การโดยออกแบบการพัฒนาการเรียนรู้ตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพระบบTQMโดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) อันประกอบไปด้วย 1. P คือ ศึกษา วิเคราะห์ วางแผนหลักสูตรรายวิชาศิลปะในวัง 2.D คือ ออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพของหลักสูตรวิชาศิลปะ 3. C คือ ติดตามตรวจสอบประเมินผลของแผนจัดการเรียนรู้ รายงานผลการประเมิน 4. A คือ สร้างมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนแสดงกระบวนการตามขั้นตอนได้ ดังนี้ 1. การออกแบบผังกระบวนการบริหารการเรียนการสอนศิลปะ แนวคิดทฤษฎี การบริหารคุณภาพการปฏิบัติการตามระบบ TQM โดยการใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) 2.การวางแผนการพัฒนาคุณภาพ 3. ขอบข่ายการพัฒนาคุณภาพวิชา ศิลปะ 4. กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพวิชาศิลปะ 5. การพัฒนานวัตกรรมคุณภาพวิชาศิลปะ 6. คู่มือคุณภาพวิชาศิลปะ ผลสัมฤทธิ์การเรียนของนักเรียนโดยการใช้แบบฝึกตามแนวคิดทฤษฎีไตรองศะ ตลอดจนความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ จาก การแสดงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนจากองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยคำถาม ประเภทกำหนดคำตอบให้ และประเภทประมาณค่า (Likert Scale) เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ในองค์ประกอบที่สำคัญในการวาดภาพระบายสีน้ำ ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะด้านต่างๆ การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากหนังสือ วารสาร เอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ทฤษฎีศิลปะ การวาดภาพระบายสีน้ำ และข้อมูลที่ได้จาก การเรียนการสอนการวาดภาพระบายสีน้ำ ตามแนวติดทฤษฎีไตร-องศะ ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน และได้ประเมินผลสัมฤทธ์ทางการเรียนกับนักเรียน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ SPSS/PC+ (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer Plus) เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1.คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก เป็นเพศ หญิง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 63.30 และเพศ ชาย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.70 ส่วน อายุมาก 11 ปี ขึ้นไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาอายุ 9-10 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.40 และอายุ 7-8 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.60 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00รองลงมา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 36.60 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 23.40

2.ระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก

ระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน

นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งหมด 30 คน มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียน แบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน ของนักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนสร้าง งานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียนแบบฝึก แบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ

นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งหมด 30 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบฝึกที่ 2 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบการวาดภาพระบายสีน้ำ ของนักเรียนนักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง และ นักเรียนระบุปัญหาในการจัดองค์ประกอบศิลป์และการสื่อความหมายในงานทัศนศิลป์ของตนเอง และบอกวิธีการปรับปรุงงานให้ดีขึ้น เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ระดับผลสัมฤทธ์ของนักเรียนในการเรียน แบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบ การวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน

นักเรียนโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งหมด 30 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบ การวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน ของนักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก คือ ซึ่งอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้แสดงกระบวนการจัดการเรียนระบบการจัดการคุณภาพวิชาศิลปะ แสดงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ ในองค์ประกอบที่สำคัญในการวาดภาพระบายสีน้ำ ข้อมูลที่ได้จากการเรียนการสอนการวาดภาพระบายสีน้ำ ตามแนวติดทฤษฎีไตร-องศะ ในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 30 คน และได้ประเมินผลสัมฤทธ์ทางการเรียนกับนักเรียน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแบบฝึกที่ 1 การรับรู้ด้านจิตรกรรม เรื่อง การระบายสีน้ำ ครั้งที่ 1 ก่อนเรียน ของนักเรียนจำแนกทัศนธาตุเส้น สี รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว และพื้นที่ว่างในธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและงานทัศนศิลป์ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง นักเรียนสร้างงานทัศนศิลป์รูปแบบ 2 มิติ และ 3 มิติเรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน แบบฝึกที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมการออกแบบ การวาดภาพระบายสีน้ำ ครั้งที่ 2 หลังเรียน ของนักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพเรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก นักเรียนบรรยายลักษณะของภาพโดยเน้นเรื่องการจัดระยะ ความลึก น้ำหนักและแสงเงาในภาพ เรื่องการวาดภาพระบายสีน้ำ มีผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับมาก ดังจะเห็นได้ว่าการนำกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการใช้โดยการแสดงกระบวนการจัดการเรียนด้วยการนำระบบการจัดการคุณภาพวิชาศิลปะ ด้วยการใช้แบบฝึก 3 แบบฝึก ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การกำหนดรายละเอียดของกระบวนการ จัดทำคู่มือกระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) การจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ ประกอบไปด้วย เกณฑ์หรือตัวดัชนีชี้วัดคุณภาพการเรียนรู้ แนวคิดการควบคุม และปรับปรุงคุณภาพการสอน ด้วยการติดตามและตรวจสอบการวัดประเมินผล เป้าหมายการพัฒนาประกอบด้วย การพัฒนากระบวนการกระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) วิธีการคือ วิเคราะห์ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต จากองค์ประกอบ/ตัวแปร โดยการศึกษาสภาพก่อนการพัฒนา เพื่อการวางเป้าหมายแห่งความสำเร็จด้วยการศึกษาจากวัตถุประสงค์ของการพัฒนา ผลคือคู่มือกระบวนการจัดการคุณภาพวงจรเดมมิ่ง (PDCA or Deming Cycle) การจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีน้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4- 6 ทำให้ได้กระบวนการทำงานที่มีคุณภาพเพิ่มผลสัมฤทธ์ในการเรียนให้สูงขึ้น

บรรณานุกรรม

กาญจนา ภาคสุวรรณและคณะ. ศิลปะกับชีวิต 3-4. กรุงเทพฯ. วัฒนาพาณิช, 2541

จีรพันธ์ สมประสงค์. ศิลปะ. กรุงเทพฯ: แม็ค, 2546

นิวิต หะนนท์. ศ012 ศิลปะนิยม 2. กรุงเทพฯ: พริ้นติ้งกราฟฟิค, 2540

บุญเยี่ยม แย้มเมือง. สุนทรียะทางทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

ภิญโญ สุวรรณคีรี. ลายไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์, 2545

วนิดา ขำเขียว. ประวัติศาสตร์ศิลป์. กรุงเทพ : พรานนกการพิมพ์, 2543

วิรุณ ตั้งเจริญ. คู่มือจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ: ทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: พัฒนา คุณภาพวิชาการ (พว.), 2546

วิรุณ ตั้งเจริญ. ทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.), 2546

ยศนันท์ แย้มเมืองและคณะ. ทัศนศิลป์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช, 2546

สน วัฒนสิน. การศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษาโดยใช้ภูมิปัญญา ท้องถิ่นในโรงเรียน มัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้. วิทยานิพนธ์, 2544

สุชาติ เถาทอง และคณะ. ศิลปทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์, 2545

ภาคผนวก

ประวัติผู้ทำรายงานการวิจัย

ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) ภาวิณี โสระเวช

(ภาษาอังกฤษ) PAWINEE SORAWECH

เพศ หญิง วันเดือนปีเกิด 5 สิงหาคม 2514

สถานที่ติดต่อ(ที่ทำงาน) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

โทรศัพท์/โทรสาร 02-1601109

E-mail : pawinee_so@hotmail.co.th

ที่อยู่(ที่บ้าน) 90/129 หมู่บ้านแก้วขวัญ ถนนเสมาฟ้าคราม ต.คูคต อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12130

โทรศัพท์/โทรสาร 086-666-8155

ระดับการศึกษา

ระดับ	สาขา	สถาบัน
ปริญญาตรี	ออกแบบนิเทศศิลป์	สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
ปริญญาโท	การจัดการคุณภาพ	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา